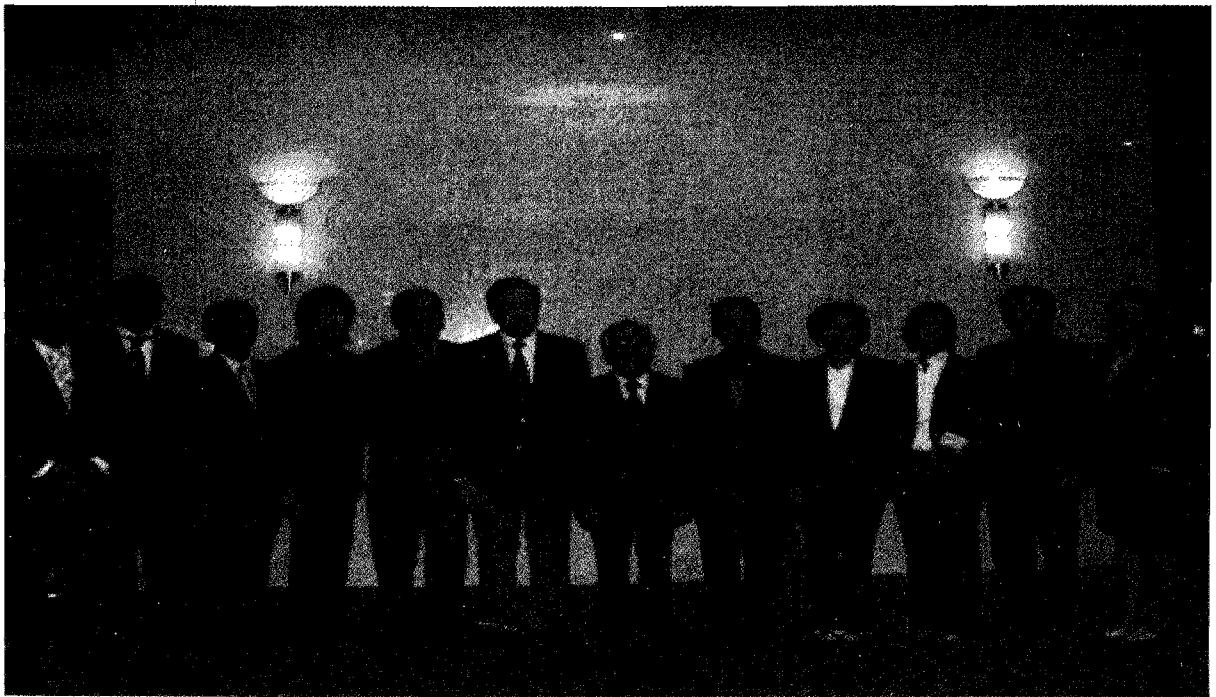

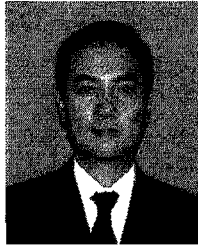
รายงาน

การเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ
ของคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร
ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ระหว่างวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒

สาสน์ประธาน
คณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร

การเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศของคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในครั้งนี้ ได้กำหนดแนวทางและวัตถุประสงค์ของการศึกษาดูงานได้อย่างชัดเจน คือ ศึกษาดูงานด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ตลอดจนแนวทางและนโยบายการส่งออกข้าวในสถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบันของประเทศเวียดนาม และได้เยี่ยมคารวะเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงฮานอย กงสุลไทย ณ นครโฮจิมินห์ เพื่อรับฟังบรรยายสรุปสภาพเศรษฐกิจและวิธีการกระตุ้นเศรษฐกิจของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

การเดินทางศึกษาดูงานในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นเพื่อรับทราบข้อมูลและภาพรวมของกิจการในด้านต่าง ๆ ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เพื่อนำข้อมูลและประสบการณ์ที่ได้จากการเดินทางศึกษาดูงานมาประยุกต์และปรับใช้เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์เศรษฐกิจในโลกปัจจุบัน ซึ่งทุกประเทศยังคงต้องดิ้นรนเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ผ่านพ้นวิกฤตเศรษฐกิจของโลกในสถานการณ์ปัจจุบัน

ฉะนั้น การเดินทางศึกษาดูงานในครั้งนี้ถือว่าได้ประโยชน์อย่างมาก เพราะสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้กลับมานำเสนอต่อสังคมและประชาชนที่ได้อ่าน เพื่อให้ได้รับทราบสถานการณ์เศรษฐกิจในสังคมโลกที่อยู่ในช่วงภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน

(นายบรรณพัฒน์ แก้วทอง)

ประธานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจ

สภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญประธานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร	ก
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	๑-๑๗
ส่วนที่ ๒ สรุปผลการศึกษาดูงาน ณ ที่ทำการคณะกรรมการเศรษฐกิจ สภาประชาชน กรุงเทพมหานคร	๑๘-๒๐
ส่วนที่ ๓ สรุปผลการศึกษาดูงาน บริษัท VINA FOOD จำกัด ณ กรุงเทพมหานคร	๒๑-๒๔
ส่วนที่ ๔ สรุปผลการศึกษาดูงาน และรับฟังบรรยายสรุป ณ สถานเอกอัครราชทูตไทย ประจำกรุงเทพมหานคร	๒๕-๒๘
ส่วนที่ ๕ สรุปผลการศึกษาดูงาน ณ ที่ทำการคณะกรรมการสภาประชาชน แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	๒๙-๓๑
ส่วนที่ ๖ สรุปผลการศึกษาดูงาน และรับฟังบรรยายสรุป ณ สถานกงสุลใหญ่ นครโฮจิมินห์	๓๒-๓๘
ส่วนที่ ๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเดินทางไปศึกษาดูงาน	๓๙
ส่วนที่ ๘ กำหนดการและรายชื่อคณะเดินทาง	๔๐-๔๓
ส่วนที่ ๙ ภาคผนวก	๔๔-๕๕

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลพื้นฐาน
ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

*****

ภาวะเศรษฐกิจทั่วไป

เศรษฐกิจของเวียดนามชะลอตัวลง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) เติบโตในอัตราถดถอยเป็นลำดับ โดยในปี ๒๕๓๙ เติบโตร้อยละ ๙.๓๔ ปี ๒๕๔๓ เติบโตร้อยละ ๘.๘ ปี ๒๕๔๑ เติบโตร้อยละ ๕.๘ และคาดว่าในปี ๒๕๔๒ จะเติบโต ได้เหลือร้อยละ ๔.๗-๕ อัตราเงินเฟ้อ ปี ๒๕๔๑ ร้อยละ ๙.๒ สูงกว่าปี ๒๕๔๐ ที่ร้อยละ ๓.๘ แต่ในช่วงระยะเวลา ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๔๒ อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑.๖

การส่งออกของเวียดนามยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอดทุกปี ส่วนการนำเข้าจะชะลอตัวลง คาดว่าปี ๒๕๔๒ มูลค่าการนำเข้าจะลดลงร้อยละ ๔.๕๘

การลงทุนในปี ๒๕๔๒ มีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมาจากมูลค่า ๘,๖๔๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ๒๕๓๙ เหลือมูลค่า ๔,๕๑๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ๓,๘๙๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ๒๕๔๐ และ ๒๕๔๑ ตามลำดับ แม้เศรษฐกิจของเวียดนามจะมีแนวโน้มชะลอตัวลง แต่ยังคงรักษาสถานะ ความเจริญเติบโตไว้ได้ในระดับหนึ่ง โดยพิจารณาได้จากเงินเฟ้อสูงที่สุดในระดับร้อยละ ๙.๒ ได้ลดลง เหลือเพียงร้อยละ ๑.๖ ในปี ๒๕๔๒ จะช่วยกระตุ้นให้มีการลงทุน และการส่งออก เพิ่มขึ้น คาดว่าการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนามจะขยายตัวเพิ่มขึ้นกว่าที่ผ่านมา

นโยบายทั่วไป

เวียดนามประกาศนโยบายปฏิรูป (Doi Moi Policy) เมื่อปี ๒๕๒๙ ที่ได้หันมาสู่ระบบ เศรษฐกิจตามกลไกตลาดมากขึ้น ซึ่งนับว่าประสบผลดีช่วยให้มีการหลั่งไหลของความช่วยเหลือเงินกู้ และการลงทุน จากต่างประเทศ รวมทั้งการขยายตัวด้านการค้ากับต่างประเทศเพิ่มขึ้นมา พรรคคอมมิวนิสต์ เวียดนาม จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่จะยังคงยึดมั่นหลักการของสังคมนิยม และเน้นการตามแนวนโยบายปฏิรูปอย่างต่อเนื่องโดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศ อุตสาหกรรมและทันสมัย (Industrialization and Modernization) ให้ได้ในช่วงปี ค.ศ. ๒๐๐๐-๒๐๒๐ สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับใหม่ที่น่าจะเป็นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๖ (๒๕๓๙-๒๕๔๓) ได้กำหนด เป้าหมายที่จะเพิ่ม GDP Per Capita เป็นสองเท่าและการเพิ่มขึ้นของ GDP ในอัตราร้อยละ ๙-๑๐ ผลผลิต ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๔.๕-๕ ผลผลิตด้านอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔-๑๕ ด้าน บริการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒-๑๓ ด้านการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔-๒๘ ต่อปี

Key Economic Indicator

GDP:	US\$Mil ๒๖,๖๒๐.๓๖(๒๕๔๑)
อัตราเงินเฟ้อ:	ร้อยละ ๕ (๑๙๙๗)
อัตราว่างงาน:	ร้อยละ ๒๕(๑๙๙๕)
รายได้ภาครัฐบาล:	ร้อยละ๔๐.๑๗ ของ GDP*
รายได้ต่อหัว:	US\$ ๓๐๙
ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ :	US\$Mil ๑,๓๕๐(๒๕๔๑)
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา: ๑Dong = ๑๐ hao	
๑US\$= ๑,๐๙๕๘.๘ Dong (๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๗)	

ดุลการค้า

มูลค่า: ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

	๒๕๓๙	๒๕๔๐	๒๕๔๑
การค้ารวม	๑๙,๐๒๒.๖	๒๐,๒๓๑.๘	๒๐,๘๑๗.๘
นำเข้าจากทั่วโลก	๑๑,๖๗๕.๕	๑๑,๔๒๔.๓	๑๑,๔๙๔.๒
ส่งออกทั่วโลก	๗,๓๔๗.๑	๘,๘๐๗.๕	๙,๖๔๕.๘
ดุลการค้า	๔,๓๒๘.๔	๒,๖๑๖.๘	๑,๑๗๐.๕
การค้ารวม	๑๖,๓๒๙.๔	๒๒,๗๗๔.๒	๓๔,๐๒๓.๖
นำเข้าจากไทย	๑๔,๖๖๓.๖	๑๗,๐๔๒.๑	๒๔,๓๗๗.๗
ส่งออกไทย	๑,๖๖๕.๗	๕,๗๓๒.๑	๙,๖๔๕.๘
ดุลการค้า	๑๒,๖๖๓.๗	๑๑,๗๓๐.๐	๑๔,๓๗๗.๙

นโยบายการนำเข้า

เวียดนามใช้มาตรการชะลอการนำเข้าเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ถดถอยลงการส่งเสริมให้มีการนำเข้าแบบแลกเปลี่ยนสินค้า (Barter Trade) เพื่อประหยัดเงินตราต่างประเทศของรัฐบาลเวียดนาม เป็นสมาชิกสหภาพศุลกากร และได้รับในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์ของแกตต์ และได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนตั้งแต่เดือนกรกฎาคมกำหนดเริ่มดำเนินการลดภาษีตามข้อตกลงว่าด้วยอัตราภาษีพิเศษที่เท่ากัน สำหรับอาเซียน(The Agreement on the Common Effective Preferential Tariff :CEPT) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๙

คู่แข่งชั้นทางการค้า

คู่แข่งที่สำคัญ

เวียดนามส่งออกไปยังประเทศต่างๆมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรกได้แก่ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน เยอรมนี และจีน

การส่งออก ประเทศคู่แข่ง

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา

อันดับที่	ประเทศ	๑๙๙๘	๑๙๙๙ (ม.ค.-เม.ย.)
๑	ญี่ปุ่น	๑,๔๘๑.๓๕	๓๗๓.๒๔
๒	สิงคโปร์	๑,๐๘๐.๐๙	๒๒๒.๓๓
๓	ไต้หวัน	๖๖๕.๙๗	๑๗๕.๓๑
๔	เยอรมนี	๕๘๗.๘๘	๑๖๐.๕
๕	จีน	๔๗๘.๙๓	๑๖๙.๓๒
๖	ออสเตรเลีย	๔๖๙.๒๗	๑๗๘.๖๓
๗	สหรัฐอเมริกา	๔๖๘.๖๓	๘๙.๓๗
๘	ฟิลิปปินส์	๓๙๒.๖๕	๑๙๑.๗๒
๙	อังกฤษ	๓๓๓.๔๔	๑๑๓.๗
๑๐	ฮ่องกง	๓๑๗.๒๔	๕๗.๓

คู่แข่งที่สำคัญ

เวียดนามนำเข้าจากประเทศต่างๆมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับ ได้แก่ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน และไทย

การนำเข้า ประเทศคู่ค้า

มูลค่า: ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา

อันดับที่	ประเทศ	๑๙๙๘	๑๙๙๙(ม.ค.-เม.ย.)
๑	สิงคโปร์	๒,๒๙๑.๖๗	๔๗๐.๖๔๙
๒	ญี่ปุ่น	๑,๔๖๙.๙๘	๔๑๗.๙๑๓
๓	เกาหลีใต้	๑,๔๒๒.๘๔	๓๗๑.๐๗๒
๔	ไต้หวัน	๑,๓๖๙.๐๕	๓๗๑.๗๗๒
๕	ไทย	๖๗๓.๖๖๙	๑๕๐.๑๐๗
๖	ฮ่องกง	๕๙๖.๔๗๕	๑๓๖.๗๒๒
๗	จีน	๕๑๐.๕๙๘	๑๘๖.๑๗๓
๘	เยอรมนี	- ๔๐๘.๓๑๔	๗๘.๗๓๙
๙	ฝรั่งเศส	๓๘๐.๖๓๙	๑๐๗.๙๔๓
๑๐	สหรัฐอเมริกา	๓๒๕.๖๘๓	๑๑๖.๒๒๒

คู่แข่งจากอาเซียน

เวียดนามนำเข้าสินค้าสำคัญที่มีมูลค่านำเข้าสูง ได้แก่ ยา และเวชภัณฑ์ คอมพิวเตอร์อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องจักร และส่วนประกอบ สิ่งทอ เสื้อผ้า และเครื่องหนัง อุปกรณ์ทางการแพทย์ ปูนซีเมนต์ ปุ๋ย อะไหล่รถจักรยานยนต์ เหล็ก และปิโตรเลียม จากประเทศไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และลาว

กฎระเบียบทางการค้า

๑. ข้อกีดกันทางการค้า/ ข้อจำกัดทางการค้า

การกีดกันทางการค้าบริการ กระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้ควบคุมดูแลโดยตรงทั้งหมด บริษัทต่างประเทศที่จะเข้าไปดำเนินธุรกิจเหล่านี้จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ หลักเกณฑ์เงื่อนไข หรือต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งชาติเวียดนามที่มีหน้าที่กำกับดูแล และอนุญาตจัดตั้งสำนักงานตัวแทน และสาขาของธนาคารต่างประเทศ กระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการอนุญาตธุรกิจประกันภัย กระทรวงก่อสร้างในการอนุญาตบริษัทรับเหมาก่อสร้าง และบริษัทที่ปรึกษาด้านการออกแบบก่อสร้างในต่างประเทศ กระทรวงการค้าในการอนุญาตจัดตั้งสำนักงานตัวแทน บริษัทต่างประเทศเพื่อการติดต่อธุรกิจการค้ากับเวียดนาม เป็นต้น ธุรกิจบางสาขาที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลอย่างเข้มงวด เช่น กระทรวงวัฒนธรรม และข่าวสารที่ควบคุมในด้านการโฆษณา และสื่อ

โฆษณาเผยแพร่ต่างๆ กระทรวงยุติธรรมในการอนุญาตสำนักงานของบริษัทที่ปรึกษากฎหมายต่างประเทศ กระทรวงการคลังเกี่ยวกับการควบคุมดูแลและอนุญาต ธุรกิจด้านการบัญชี และการตรวจสอบบัญชี ทั้งนี้ บริษัทต่างประเทศส่วนใหญ่จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปดำเนินธุรกิจโดยตรง หรือในรูปของการเป็นกิจการของต่างประเทศทั้งหมด แต่มักถูกกำหนดให้ต้องติดต่อผ่านหรือดำเนินการในรูปของการร่วมธุรกิจหรือร่วมลงทุนกับหน่วยงานหรือบริษัทที่เกี่ยวข้องของรัฐ รวมทั้งการจ้างพนักงาน และแรงงานท้องถิ่น ส่วนการจัดส่งเจ้าหน้าที่หรือการจ้างแรงงานต่างประเทศเข้าไปปฏิบัติงานมีระเบียบขั้นตอนที่ค่อนข้างเข้มงวด และจำกัดการกีดกันด้านการลงทุน ในช่วงเริ่มแรกหลังจากประเทศเวียดนามเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศ รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศทุกสาขาแต่ปัจจุบัน ได้หันมาให้การสนับสนุนส่งเสริมเน้นโครงการขนาดใหญ่ การพัฒนาการก่อสร้างด้านโครงสร้างพื้นฐาน การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัย การพัฒนาการผลิตชิ้นส่วนประกอบภายในประเทศ และการผลิตเพื่อการส่งออก โดยได้เริ่มมีการกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขเข้มงวดสำหรับการลงทุนบางสาขาแล้ว เช่น การผลิตสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์การผลิตรถยนต์ รถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนประกอบ ซึ่งมีเงื่อนไขให้เป็นการร่วมลงทุนกับฝ่ายเวียดนาม และต้องทำการผลิตชิ้นส่วนภายในประเทศภายในระยะเวลาที่กำหนดด้วยการลงทุนด้านการก่อสร้างโรงแรม อาคารสำนักงาน และอาคารพาณิชย์ กิจการร้านอาหารการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปและรองเท้า ที่กำหนดหลักเกณฑ์ขนาดของเงินลงทุน มาตรฐานเน้นการผลิตเพื่อการส่งออก และต้องเป็นการร่วมลงทุนกับฝ่ายเวียดนาม นอกจากนี้ ในการอนุญาตการลงทุนในกิจการบางด้านที่ในทางปฏิบัติอาจกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา เช่น การไม่อนุญาตให้มีการใช้เครื่องจักรเก่า และในด้านของเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่ต้องมีการถ่ายทอดให้แก่ฝ่ายเวียดนามด้วย จึงอาจเป็นการยากสำหรับบางประเทศที่ถูกจัดเป็นประเทศที่ไม่มีเทคโนโลยีอย่างเพียงพอในสาขาการลงทุนบางประเทศ ดังเช่นในสาขาน้ำมัน และแก๊สธรรมชาติ สาขากิจการด้านการสื่อสารโทรคมนาคมการกีดกันด้านอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดจากกลไกการบริหารงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อการค้าการลงทุนและโครงการลงทุนของต่างประเทศ เท่าที่ปรากฏสรุปได้ดังนี้

๑. เวียดนามมีระบบกฎหมายที่ยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร และยังให้อำนาจกระทรวงหรือหน่วยงานต่างๆ ในการออกคำสั่ง กฎ ระเบียบ ประกาศ ที่เหลื่อมล้ำกันมากรวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขค่อนข้างบ่อย จึงก่อให้เกิดความสับสนไม่ชัดเจน และยุ่งยากในทางปฏิบัติต่อนักธุรกิจลงทุนต่างประเทศอยู่มาก

๒. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตหรือการออกหนังสืออนุญาตต่าง ๆ ซึ่งมักล่าช้า และบางครั้งไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน เช่น ในการพิจารณาอนุญาตโครงการลงทุน การอนุญาตเกี่ยวกับการใช้ที่ดิน การอนุมัติแบบก่อสร้าง การขออนุญาตจัดตั้งสำนักงาน การอนุญาตนำเข้าเครื่องจักรอุปกรณ์ และปัจจัยการผลิตสำหรับโครงการลงทุน เป็นต้น

๓. ในเรื่องของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่กำหนดว่ารัฐเท่านั้นเป็นเจ้าของ รัฐจะอนุญาตให้เฉพาะสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินซึ่งจะต้องจ่ายค่าเช่าให้แก่รัฐตามอัตราที่กำหนดและได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ว่าผู้จะมีสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินจะต้องเป็นในลักษณะของการเช่าที่ดินจากรัฐ ซึ่งต่อมายังมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบเรื่องนี้อีกบ่อยครั้งทำให้เกิดความสับสนไม่แน่ชัด และยังมีปัญหาจากการที่ธนาคารพาณิชย์ส่วนมากไม่ยอมรับในการที่จะใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ นอกจากนี้ยังปรากฏว่าบริษัทต่างประเทศหรือบริษัทร่วมลงทุนกับต่างประเทศมักประสบปัญหาการตีมูลค่าที่ดิน หรืออัตราค่าเช่าที่ดินค่อนข้างสูง ในการพิจารณาสัดส่วนการร่วมลงทุนของฝ่ายผู้ร่วมลงทุนเวียดนามอีกด้วย

๔. ปัญหาการว่าจ้างแรงงานท้องถิ่นที่ตามระเบียบต้องทำสัญญาว่าจ้างผ่านหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และมีการกำหนดค่าจ้างแรงงานสำหรับบริษัทต่างประเทศหรือบริษัทร่วมลงทุนกับต่างประเทศ ในอัตราค่อนข้างสูงกว่าค่าจ้างแรงงานทั่วไปของบริษัทท้องถิ่นมาก ในขณะที่การจ้างเจ้าหน้าที่หรือแรงงานจากต่างประเทศเข้าไปปฏิบัติงานจะมีระเบียบขั้นตอนที่ค่อนข้างเข้มงวด และจำกัด รวมทั้งความไม่สะดวกในการอนุมัติวีซ่าด้วย

๕. ทางการเวียดนามกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายด้านสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ค่าโดยสารเครื่องบิน รถไฟ รถโดยสาร สำหรับนักธุรกิจต่างชาติหรือชาวต่างชาติในอัตราค่อนข้างสูง หรือไม่ต่ำกว่าสองเท่าของอัตราปกติทั่วไป ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่สูงกว่าราคาปกติสำหรับชาวเวียดนามมาก

๒. มาตรการทางภาษี และมีใช้ภาษี

มาตรการด้านภาษีนำเข้า และการกำหนดราคาขั้นต่ำเป็นเกณฑ์ประเมินภาษีสินค้านำเข้า รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายใช้มาตรการด้านภาษีเพื่อปกป้องคุ้มครองสินค้าที่ผลิตในประเทศ โดยกำหนดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูป และกึ่งสำเร็จรูปที่มีการผลิตภายในประเทศ รวมทั้งสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป ในอัตราร้อยละ ๒๐-๕๐ สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็น จัดเก็บในอัตราร้อยละ ๑๕-๑๐๐ นอกจากนี้กระทรวงการคลังยังประกาศกำหนดรายการสินค้า และราคาขั้นต่ำหรือราคากลางเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินจัดเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจำนวน ๒๑ ประเทศ โดยในทางปฏิบัติมักจะไม่สามารถทราบหลักเกณฑ์ที่แน่ชัดของเจ้าหน้าที่ผู้ประเมินเกี่ยวกับราคาขั้นต่ำที่กำหนด เพราะมีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดราคาขั้นต่ำอยู่เสมอ และยังมีให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ศุลกากรท้องถิ่นในการกำหนดเพิ่มเติมรายการสินค้าที่จัดอยู่ในกลุ่มสินค้าตามที่กระทรวงการคลังได้ประกาศออกไปแล้ว เพื่อกำหนดราคาขั้นต่ำใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินการนำเข้าได้ด้วยสำหรับสินค้านำเข้าจากประเทศไทย และประเทศกลุ่มอาเซียนบางประเทศจะมีการเก็บภาษีภายใต้ข้อตกลงCEPT ของกลุ่มประเทศอาเซียน

รายการสินค้าที่กำหนดราคาขั้นต่ำในการประเมินภาชนะนำเข้า

นม และผลิตภัณฑ์	กระดาษ และกล่องกระดาษ
ซีเมนต์	แป้งข้าวสาลี แป้งข้าวโพด ข้าวมอลท์
เครื่องสุขภัณฑ์ และกระเบื้องเซรามิค	น้ำมันพืชทุกชนิด
ผงชูรสและเครื่องเทศ	น้ำตาล และขนมหวาน
เตาแก๊ส	เครื่องดื่ม
กระจกก่อสร้าง	สี และน้ำยาขัดเงาทุกชนิด
เหล็กทุกชนิด	แชมพู สบู่
เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน	พลาสติก และผลิตภัณฑ์พลาสติก
แบตเตอรี่ทุกชนิด	ยางรถ และยางในรถทุกชนิด
รถยนต์ และชิ้นส่วน	รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน และชิ้นส่วน
เฟอร์นิเจอร์ทุกชนิด	

๓. พิธีการศุลกากร

๓.๑. การชี้ขาดเกี่ยวกับการจำแนกพิกัดศุลกากรล่วงหน้า

กรมศุลกากรอาจจะมีการพิจารณาร่วมกับกระทรวงการค้าทำการพิจารณาเกี่ยวกับการจำแนกพิกัดศุลกากรเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาชนะนำเข้า-ส่งออกสินค้า

๓.๒. ระเบียบวิธีการดำเนินการนำเข้า

ผู้ประสงค์จะนำเข้าต้องเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาตประกอบธุรกิจการนำเข้า-ส่งออกสินค้าตามข้อข้อยกเว้นที่ระบุในหนังสืออนุญาตประกอบการ ส่วนการนำเข้าสินค้าทั่วไปที่ไม่ใช่สินค้าควบคุมการนำเข้าไม่จำเป็นต้องยื่นขออนุญาตนำเข้าอีกแล้ว เพียงแต่ดำเนินการโดยตรงกับกรมศุลกากรตามขั้นตอนการนำเข้า ตามข้อเท็จจริงแล้วปัจจุบันร้อยละ ๙๐ เป็นบริษัทการค้าของรัฐ บริษัทเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าสินค้ายังมีจำนวนน้อย

๓.๓. การใช้ท่าเรือ และคลังสินค้าทัณฑ์บนเรือต่างชาติที่จะเข้าเทียบท่าในเวียดนาม จะต้องขึ้นทะเบียนไว้ใน National Registry Book of Sea-going Ship of Vietnam โดยกระทรวงคมนาคมเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาต และควบคุมดูแลสำหรับการใช้คลังสินค้าทัณฑ์บน บริษัทธุรกิจเอกชนต่างประเทศบริษัทลงทุนของต่างประเทศในเวียดนามที่ได้รับอนุญาตให้มีสิทธิ์นำเข้าส่งออกตามที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาตการลงทุน ก็สามารถจะทำการเช่าคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยจะต้องทำสัญญาเช่าระหว่างผู้เป็นเจ้าของสินค้า และเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนตามแบบฟอร์มที่กำหนดโดยกรมศุลกากร แต่ต้องดำเนินการดังกล่าวก่อนที่สินค้าจะถูกส่งไปถึงท่าเรือปลายทางที่เวียดนาม

๓.๔. การอุทธรณ์ และบทลงโทษ

ผู้นำเข้าจะต้องจ่ายค่าปรับต่อวันเท่ากับร้อยละ ๐.๕ ในการชำระภาษีล่าช้าเกินกว่ากำหนด ๓๐ วัน หลังจากได้รับแจ้งการเรียกเก็บตามจำนวนภาษีที่เรียกเก็บหากผู้นำเข้าไม่ชำระภาษีหลังจากระยะเวลาเกินกว่า ๙๐ วัน จะไม่ได้รับการพิจารณาอนุญาตให้นำเข้าสินค้าในงวดต่อไป

๓.๕. ตัวอย่างสินค้า สิ่งตีพิมพ์โฆษณา และการหีบห่อสำหรับส่งทางไปรษณีย์การนำเข้า ตัวอย่างสินค้า สิ่งตีพิมพ์โฆษณา จะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงการค้าเวียดนาม สำหรับสิ่งตีพิมพ์โฆษณาจะต้องผ่านการพิจารณาของกรมไปรษณีย์ และสื่อสาร หากเป็นสิ่งของเพื่อเป็นของขวัญ และเพื่อการเผยแพร่ แนะนำ หรือของที่ระลึก ต้องเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยกระทรวงการคลัง และกรมศุลกากร

๔. ใบอนุญาตนำเข้า

ปัจจุบันนี้บริษัทที่ประสงค์จะนำเข้าส่งออกจะต้องมีใบอนุญาตประกอบการซึ่งสามารถนำเดินการค้าได้ในขอบข่ายที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น สำหรับสินค้าบางประเภทที่ควบคุมโดยโควตาและ/หรือใบอนุญาตจากกระทรวงการค้าหรือที่ควบคุมโดยกระทรวงที่เกี่ยวข้อง บริษัทผู้นำเข้าส่งออกจะต้องมีใบอนุญาต หรือหนังสือตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบ และ/หรือต้องมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจการนำเข้าส่งออกประกอบ

๕. สิทธิการนำเข้าชั่วคราว

สินค้านำเข้าชั่วคราวเพื่อการจัดงานแสดงสินค้าไม่ต้องเสียภาษีการนำเข้าแต่สินค้าจะต้องส่งกลับออกไปภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่สิ้นสุดการจัดงานแสดงสินค้านำเข้าที่เป็นเครื่องมือ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ ที่นำเข้าโดยนักลงทุนต่างชาติในเขต Export Processing Zone (EPZ) ไม่ต้องเสียภาษี แต่เมื่อไม่ใช่แล้วจะต้องส่งกลับออกไป ไม่สามารถนำออกมาจำหน่ายในท้องถิ่นได้

รถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่นำเข้ามาใช้เพื่อประโยชน์ของ สถานทูต องค์การระหว่างประเทศ และนักการทูต ไม่ต้องเสียภาษี และจะต้องส่งกลับออกไปหากสิ้นสุดการทำงานขององค์การ หรือบุคคล หากจะขายต่อในท้องถิ่น ผู้ซื้อจะต้องเสียภาษีการนำเข้าสินค้าทั่วไป และสินค้าเกษตรที่ส่งผ่านแดนไปยังประเทศอื่น และจำเป็นต้องนำเก็บในโกดัง ท่าเรือ หรือท่าอากาศยานในประเทศเวียดนาม ก่อนส่งต่อไป ไม่ต้องเสียภาษี

สินค้าที่เป็นเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือส่วนประกอบที่นำเข้ามาผลิตเพื่อการส่งออกตามข้อตกลงของผู้ส่งออกต่างประเทศ จะต้องเสียภาษีการนำเข้าก่อน และเก็บใบเสร็จไว้ เมื่อการผลิตเสร็จสิ้นลงศุลกากรจะคืนภาษีให้ตามสัดส่วนภาษีสินค้าแต่ละชนิด

สินค้าทั่วไป และสินค้าเกษตร ที่นำเข้าโดยผู้แทนจำหน่ายที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล และทำสัญญาการเป็นผู้แทนจำหน่าย จะต้องเสียภาษีเต็มตามจำนวนสินค้าถ้าผู้แทนจำหน่ายละเมิดสัญญา สินค้าจะนำออกมาจำหน่ายไม่ได้ จะต้องส่งกลับออกไปและผู้แทนจำหน่ายท้องถิ่น จะต้องชำระภาษีนำเข้าตามจำนวนสินค้าที่ส่งกลับออกไป

๖. สินค้าที่ห้ามนำเข้า

สินค้าห้ามนำเข้าจำนวน ๙ รายการประกอบด้วย

๑. อาวุธ เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด และอุปกรณ์เทคนิคด้านทหาร (สำหรับความต้องการดินระเบิดเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมทหารให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณา)
๒. ยาเสพติด
๓. สารเคมีเป็นพิษ
๔. สิ่งพิมพ์หรือวัสดุภัณฑ์ที่ขัดต่อความมั่นคง วัฒนธรรม และระบอบการปกครอง
๕. ประทัด และของเด็กเล่นที่มีผลเสียต่อการเรียนรู้ และความไม่ปลอดภัยต่อสาธารณะ
๖. บุหรี่(ยกเว้นที่บุคคลนำเข้าติดตัวตามกำหนด)
๗. สินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้แล้ว(ยกเว้นรถยนต์นั่งขนาดต่ำกว่า ๑๒ ที่นั่งรถจักรยานยนต์ และสิ่งของใช้แล้วส่วนบุคคลในการย้ายถิ่นที่อยู่หรือเดินทางตามระเบียบที่กำหนด)
๘. รถยนต์ขับเคลื่อนด้วยพวงมาลัยขวา (รวมทั้งส่วนประกอบ และชิ้นส่วน)
๙. อะไหล่ที่ใช้แล้วของรถยนต์ รถจักรยานยนต์

สินค้านำเข้าส่งออกภายใต้เงื่อนไข

๑. สินค้านำเข้าส่งออกควบคุมโดยโควตา
  - ๑.๑. ข้าว
  - ๑.๒. สินค้าที่ประเทศคู่ค้าได้ตั้งโควตาไว้สำหรับเวียดนาม
๒. สินค้านำเข้าที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจการนำเข้า ได้แก่
  - ๒.๑. น้ำมันปิโตรเลียม
  - ๒.๒. ปุ๋ย
  - ๒.๓. รถจักรยานยนต์ และอุปกรณ์ชิ้นส่วนเพื่อการประกอบ
  - ๒.๔. รถท่องเที่ยว ๑๒ ที่นั่งหรือน้อยกว่า

๒.๕. เหล็ก และเหล็กกล้า

๒.๖. ซีเมนต์

๒.๗. น้ำตาลบริสุทธิ์ น้ำตาลที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ

๒.๘. กระดาษเขียน และพิมพ์ชนิดต่างๆ

๒.๙. แอลกอฮอล์

๒.๑๐. กระจกสำหรับก่อสร้าง

๒.๑๑. สินค้าที่จัดอยู่ในหมวดควบคุมลักษณะพิเศษ ได้แก่ พัดลมไฟฟ้ากระเบื้องเซรามิก และแกรนิต เซรามิก (รวมถึงเครื่องสุขภัณฑ์) สินค้าอุปโภค บริโภค กระจก หีบห่อ การบรรจุ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ท่อเหล็กขนาด ๒๐-๑๑๔ มม. เครื่องมอเตอร์ที่ยังประกอบไม่เสร็จ รถจักรยานยนต์สองและสามล้อ โซดาเหลว รถจักรยาน น้ำมันพืชกลั่นแล้ว วัตถุดิบ DOP รถบรรทุกต่ำกว่า ๕ ตัน ยานพาหนะขนาด ๑๕-๕๐ ที่นั่ง รถยนต์สำหรับบรรทุกของ และผู้โดยสาร รถพยาบาลที่ใช้แล้ว ตะกรันโลหะ

๗. สินค้านำเข้าส่งออกที่ต้องมีใบอนุญาตธุรกิจการนำเข้าส่งออก และใบอนุญาต

(ควบคุมตามระเบียบของกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

กระทรวงอุตสาหกรรม วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด(กลุ่มหมายเลข ๓๖๐๑.๐๐-๓๖๐๔ และ ๓๖๐๖ บทที่ ๓๖)

กระทรวงข่าวสาร และวัฒนธรรม หนังสือ หนังสือพิมพ์โดยเฉพาะ กลุ่มหมายเลข ๔๙๐๑ และ ๔๙๐๒ บทที่ ๔๙

ธนาคารชาติ ไหมก เพชรพลอย หินมีค่า และของประดับโดยเฉพาะสินค้ากลุ่มหมายเลข ๗๑๐๑-๗๑๑๖ และ ๗๑๑๘

กระทรวงข่าวสาร และวัฒนธรรม งานศิลปะ ของสะสม และของโบราณ โดยเฉพาะกลุ่มหมายเลข ๙๗๐๑-๙๗๐๖ บทที่ ๙๗

๘. การจำกัดปริมาณการนำเข้า

กระทรวงการค้า(Ministry of Trade) และกระทรวงการวางแผน และการลงทุน(Ministry of Planning and Investment) ของเวียดนาม จะทำงานร่วมกันในการกำหนดเป้าหมายการนำเข้าสินค้าที่ต้องจำกัดการนำเข้าและกระทรวงการค้าจะเป็นผู้กำหนดโควตาการนำเข้า หมายถึง ปริมาณการนำเข้าสำหรับสินค้าที่ต้องการควบคุม และแจ้งรายชื่อบริษัทที่ได้รับอนุญาตการนำเข้าสินค้ารัฐบาลเวียดนามสามารถปรับอัตราภาษีการนำเข้าให้อยู่ในระดับที่สูงหรือกำหนดอัตราภาษีใหม่ สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยได้เพื่อเป็นการควบคุมการนำเข้า เช่น บุหรี่ เหล้า เบียร์ น้ำหอม เป็นต้น

๙. ข้อกำหนดพิเศษทางการนำเข้า

๙.๑. การนำเข้าโดยบริษัทท้องถิ่น

การนำเข้าสินค้าของเวียดนาม ต้องนำเดินการผ่านบริษัทการค้าที่ได้รับอนุญาตทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน โดยทางการเวียดนามจะพิจารณาบริษัทที่มีคุณสมบัติเพียงพอ โดยเฉพาะฐานะทางการเงิน และความพร้อมทางด้านบุคลากร

๙.๒. การจำกัดการนำเข้าไปดำเนินธุรกิจการค้าของบริษัทต่างประเทศ

ทางการเวียดนามยังไม่อนุญาตให้ให้บริษัทต่างประเทศทำการนำเข้าและจัดจำหน่ายสินค้าในเวียดนามได้โดยตรง แต่บริษัทต่างประเทศสามารถที่จะยื่นขอขออนุญาตต่อกระทรวงการค้าเวียดนามเพื่อจัดตั้งสำนักงานตัวแทน (Representative Office) และสามารถแต่งตั้งตัวแทนนำเข้าหรือจัดจำหน่ายในเวียดนามได้ซึ่งสำนักงานตัวแทนและตัวแทนนำเข้าของบริษัทต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวจะสามารถติดต่อประสานงานในการนำเข้าสินค้าผ่านบริษัทการค้าของรัฐที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้นำเข้าได้ส่วนในกรณีที่บริษัทต่างประเทศเข้าไปลงทุนทำการผลิตในเวียดนาม หรือดำเนินธุรกิจ ในรูปของการทำสัญญาร่วมดำเนินธุรกิจ (Business Cooperation Contract) ตามที่กฎหมาย การลงทุนต่างประเทศของเวียดนามอนุญาต สามารถทำการนำเข้า-ส่งออก หรือจัดจำหน่ายสินค้าที่ผลิตได้ตามขอบข่ายที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาต

๙.๓. การกำหนดแผนการนำเข้า-ส่งออกประจำปี

รัฐบาลเวียดนามโดยกระทรวงการค้า และกระทรวงต่างๆที่เกี่ยวข้องร่วมกำหนดแผนการนำเข้า-ส่งออกประจำปี ซึ่งเป็นการกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการนำเข้า-ส่งออกสินค้าบางประเภท

๑๐. การควบคุมการจัดซื้อของหน่วยงานรัฐ

กิจการที่รัฐบาลเวียดนามเป็นเจ้าของ และควบคุมดูแล แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ State-Owned Companies for Administration และ State-Owned for Manufacturing, Trading and Services State-Owned Companies for Administration: รัฐบาลจะควบคุมการนำเข้า/การซื้อสินค้าของบริษัท เพราะว่าบริษัทเหล่านี้ดำเนินการโดยเงินงบประมาณของรัฐบาลถ้าบริษัทมีความต้องการนำเข้า/ซื้อสินค้าจะต้องเสนอขอใช้งบประมาณผ่านกระทรวงการคลังและงบประมาณค่าใช้จ่ายเกินวงเงินที่กำหนดไว้ กระทรวงการคลังจะพิจารณาเลือกบริษัทผู้ส่งออก/ผู้ขายสินค้าโดยการเปิดประมูล State-Owned for Manufacturing, Trading and Services: รัฐบาลจะไม่เข้ามาควบคุมในการซื้อ การนำเข้า-ส่งออกสินค้าของบริษัท ผู้บริหารของบริษัทมีอำนาจการตัดสินใจได้เอง รัฐบาลจะควบคุมการนำเข้า/การซื้อเฉพาะสินค้าที่เป็นเครื่องจักรและเทคโนโลยีใหม่ๆซึ่งบริษัทจะต้องขอใบอนุญาตการนำเข้า/การซื้อจากกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมก่อนจึงจะสามารถนำเข้า/ซื้อได้

๑๑. การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ตามกฎหมายการบริวรรตเงินตราของเวียดนาม การแลกเปลี่ยนเงินตราทุกครั้งจะต้องกระทำผ่านธนาคาร ธนาคารในเวียดนามแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ธนาคารของรัฐบาลธนาคารพาณิชย์ และธนาคารต่างชาติที่เข้ามาร่วมลงทุน/ตั้งสาขาในเวียดนามธนาคารของรัฐบาลจะกำหนดเพดานอัตราแลกเปลี่ยน และอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ และธนาคารต่างชาติมีอัตราแลกเปลี่ยนของตนเอง โดยการปรับเปลี่ยนอัตราได้ไม่มากหรือน้อยกว่า ๑๐% ของอัตราแลกเปลี่ยนทางการที่กำหนดโดยธนาคารของรัฐบาลบริษัทท้องถิ่นในเวียดนามสามารถเปิดบัญชีธนาคารเป็นเงินเหรียญสหรัฐฯได้ในกรณีที่ต้องการรับ/โอนเงินเป็นเหรียญสหรัฐฯ เมื่อมีการนำเข้า-ส่งออกสินค้าจะต้องมีจำนวนเงินที่ชัดเจน โดยทั่วไปแล้วการชำระเงินจะกระทำโดยการเปิด L/C (Letter of Credit) ของธนาคารพาณิชย์ ธนาคารที่ผู้ส่งออกขอให้ผู้นำเข้าทำการเปิด L/C คือธนาคาร VIETCOMBANK ถ้าบริษัทท้องถิ่นไม่ได้เปิดบัญชีธนาคารเป็นเงินเหรียญสหรัฐฯ บริษัทสามารถใช้เงินต้องซื้อเงินเหรียญสหรัฐฯ หากเงื่อนไขในเอกสารสัญญาได้ระบุไว้ว่าต้องชำระเป็นเหรียญสหรัฐฯ

๑๒. มาตรฐานสินค้า

การตรวจสอบมาตรฐานและคุณภาพสินค้ากระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดย The Directorate for Standardization, Measurement and Quality Control ร่วมกับกระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ กำหนดหลักเกณฑ์และการตรวจสอบมาตรฐาน คุณภาพสินค้าทั้งที่ผลิตในประเทศ และสินค้านำเข้า โดยมีกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และรายการสินค้า กำหนดหลักเกณฑ์ และการตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพ ดังนี้

๑. กระทรวงสาธารณสุข

ผลิตภัณฑ์ยา และวัสดุยา อุปกรณ์ทางการแพทย์ เครื่องมือแพทย์ เครื่องจักรผลิตยา ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ อาหาร และอาหารสำเร็จรูป เครื่องดื่มไวน์ และยาสูบ

๒. กระทรวงเกษตร และพัฒนาชนบท

ปุ๋ย ยารักษาโรคสัตว์ ยาฆ่าแมลง พันธุ์พืช แลพันธุ์สัตว์ ผลิตภัณฑ์ชีวภาพเพื่อการเกษตร และปศุสัตว์ อาหารสัตว์

๓. กระทรวงประมง

พืช และสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์จากพืช และสัตว์น้ำ อาหารสัตว์ ยาฆ่าแมลง และยารักษาโรค สำหรับใช้ในกิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อุปกรณ์ด้านการประมง และตาข่ายจับปลา

๔. กระทรวงคมนาคม และขนส่ง

พาหนะด้านการขนส่ง งานโครงสร้างด้านการขนส่ง อุปกรณ์ยกของขนาดเกินกว่า ๑ ตัน
อุปกรณ์ Air-compressors สำหรับใช้ในกิจการด้านการขนส่ง

๕. กระทรวงการก่อสร้าง

งานด้านการก่อสร้าง

๖. กระทรวงวัฒนธรรม และข่าวสาร

สิ่งตีพิมพ์ เครื่องดนตรี และงานเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ

๗. กระทรวงอุตสาหกรรม

วัตถุระเบิดใช้ในกิจการด้านอุตสาหกรรม

๑๓. ข้อกำหนดการแสดงเครื่องหมายการค้า และการปิดฉลาก

กระทรวงการค้าแห่งเวียดนาม ได้ออกระเบียบว่าด้วยการปิดฉลากสินค้า โดยกำหนดให้สินค้า
ที่วางจำหน่ายในตลาดเวียดนามต้องมีฉลาก มีสาระประกอบด้วย

- ชื่อสินค้า
- ชื่อที่อยู่ของผู้ผลิต ปริมาณสินค้าสุทธิ โดยระบุหน่วยมาตราซึ่งตรงวัดตามระบบ เมตริก
- ส่วนประกอบสินค้า
- ดัชนีบ่งชี้คุณภาพสินค้า เช่น กำลังแรงเทียนของหลอดไฟฟ้า
- ช่วงเวลาการผลิต และวันหมดอายุ

๑๔. การเดินทางเข้าประเทศ

ชาวต่างประเทศจะต้องดำเนินการขอวีซ่าเข้าประเทศเวียดนาม ยกเว้นกรณี ดังต่อไปนี้

๑. ข้าราชการสถานทูตที่ถือหนังสือเดินทางที่ออกโดยกระทรวงการต่างประเทศของประเทศ
นั้น ๆ

๒. พลเมืองที่ถือหนังสือเดินทางที่ออกโดยราชการของประเทศที่มีข้อตกลงกันระหว่างรัฐบาล
ของทั้งสองประเทศ (คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางราชการไม่ต้องขอวีซ่า)

๓. วีซ่าเข้าประเทศเวียดนามมี ๒ ประเภท ดังนี้

๓.๑ วีซ่าท่องเที่ยว สำหรับการท่องเที่ยว กำหนดไว้เพียง One Single Entry Within ๓๐
Days และบริษัทท่องเที่ยวจะต้องเป็นผู้ดำเนินการขอวีซ่า

๓.๒ วีซ่าธุรกิจ สำหรับการทำธุรกิจ One Single Entry Within ๓๐ Days or Multiple
Entries Within ๙๐ Days or Multiple Entries Within ๑๘๐ Days เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องเดินทางเข้าออก
ประเทศเวียดนามหลายครั้ง ซึ่งนักธุรกิจต่างชาติจะต้องให้นักธุรกิจท้องถิ่นเป็นผู้ออกจดหมายรับรองการทำ

ธุรกิจร่วมกันพร้อมด้วยสำเนาหนังสือเดินทางถึงกรมตรวจคนเข้าเมืองของเวียดนามเพื่อพิจารณาการขอ
วีซ่าแบบMultipleและกรมตรวจคนเข้าเมืองจะแจ้งให้สถานทูตเวียดนามในประเทศนั้นๆ เป็นผู้ออกวีซ่าให้

สู่ทางการส่งออก

กลยุทธ์การเจาะตลาดประเทศเวียดนาม

๑. พัฒนาเครื่องหมายการค้าของไทยในตลาดเวียดนาม ขณะนี้ผู้ซื้อในตลาดเวียดนามมี
ความสนใจ และเป็นลูกค้าของสินค้าที่มียี่ห้อ หรือ เครื่องหมายการค้าจากต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา
ญี่ปุ่น และประชาคมยุโรป จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สินค้าของไทยจะต้องเพิ่มกิจกรรมส่งเสริมการตลาด
อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ยี่ห้อหรือตราสินค้าของไทยเป็นที่รู้จัก และจดจำในตลาดเวียดนาม เช่น การโฆษณา
ตามสื่อต่างๆ การแจกตัวอย่างเพื่อทดลองใช้ เป็นต้น

๒. การสร้างเครือข่ายกระจายสินค้าไทยในเวียดนามเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการขายสินค้าผ่าน
คนกลางหลายคน ซึ่งจะทำให้ต้นทุนราคาสินค้าสูงขึ้นไม่สามารถต่อสู้กับคู่แข่งชั้นได้ นอกจากนี้ผู้แทน
จำหน่ายท้องถิ่นจะรวมต้นทุนค่าโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขายและการบริการหลังการขาย
ฯลฯ เข้าไปด้วย

การจัดจำหน่ายสินค้าในเวียดนาม

๑. การจัดตั้งสำนักงานตัวแทนการค้าในเวียดนาม เพื่อพัฒนากิจกรรมทางการค้า ซึ่ง
รัฐบาลเวียดนามได้อนุญาตให้ผู้ส่งออกต่างชาติ สามารถจัดตั้งสำนักงานตัวแทนการค้าในประเทศ
เวียดนามเพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับพบปะเจรจาการค้า และธุรกิจในเวียดนาม แต่ไม่สามารถทำกำไรจาก
การจัดตั้งสำนักงานตัวแทนการค้าได้ ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตจัดตั้งสำนักงานฯ ในขณะนี้จะ
อยู่ช่วงระหว่างUSD ๗๐-USD ๕,๐๐๐๐ ใบอนุญาตจะมีอายุ ๓ ปีและสามารถต่ออายุได้

๒. การเข้าร่วมงานแสดงสินค้าที่จัดในประเทศเวียดนาม หรือการจัดคณะผู้แทนการค้าไป
พบปะเจรจาการค้าระหว่างภาครัฐบาล และเอกชน เพื่อแนะนำสินค้า และบริการให้กับผู้นำเข้า และ
ผู้บริโภคท้องถิ่น การศึกษาความต้องการตลาด และลักษณะอุปนิสัยของผู้บริโภคที่แท้จริง ก่อนที่จะเริ่ม
ดำเนินการเจรจากับคู่ค้าชาวเวียดนาม เนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับกฎหมาย และกฎระเบียบ
ทางการค้าซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การศึกษาข้อมูลตลาดในทางลึก ควรศึกษาโดยบริษัทที่
ปรึกษาในประเทศเวียดนาม

รสนิยม และความต้องการบริโภคสินค้าของเวียดนาม

๑. ราคาสินค้าให้เหมาะสมกับการครองชีพในเวียดนาม เนื่องจากมาตรฐานการครองชีพของชาวเวียดนามโดยเฉลี่ยยังต่ำ สินค้าที่มีราคาถูกและเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า จะเจาะตลาดเข้าเวียดนามได้ง่าย ส่วนสินค้านำเข้าแพง จะขายได้เฉพาะกลุ่มผู้บริโภคที่มีรายได้สูง และชาวต่างชาติ

๒. คุณภาพสินค้า และการออกแบบที่สวยงาม ผู้บริโภคนิยมใช้สินค้าที่มีคุณภาพสูงเนื่องจากมีความคงทน และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องซื้อใหม่บ่อยๆ สินค้าที่มีการออกแบบสวยงาม และมีให้เลือกหลายสี จะเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค เนื่องจากเวียดนามยังมีข้อจำกัดทางด้านเทคโนโลยีการผลิต และไม่สามารถผลิตด้วยวัสดุที่มีคุณภาพได้ ดังนั้นการผลิตภายในประเทศจึงยังไม่สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าได้

๓. สินค้าที่มียี่ห้อ ผู้บริโภคชาวเวียดนามจะติดในยี่ห้อที่เคยใช้มาเป็นเวลานาน ดังนั้นการสร้างภาพลักษณ์ยี่ห้อสินค้าในตลาดเวียดนาม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

๔. การส่งเสริมการขาย และการบริการหลังการขาย ผู้ซื้อชาวเวียดนามนิยมซื้อสินค้าที่มีการแจก หรือแถม และการจับฉลาก รวมถึงการมีศูนย์บริการซ่อมแซม หรือเปลี่ยนอะไหล่

ขั้นตอนการจัดจำหน่ายสินค้าในตลาดเวียดนาม

๑. วิธีการการติดต่อผู้นำเข้า ได้แก่ การแนะนำบริษัท และสินค้าการจัดเตรียมแคตตาล็อกสินค้า ราคาสินค้า ทางแฟกซ์ ทางไปรษณีย์ ทางE-Mail การจัดทำนัดหมาย และหากจะให้ได้ผลดีควรจัดการประชุมธุรกิจ (Business Meeting) ในเวียดนาม

๒. การเจรจาเกี่ยวกับเงื่อนไขการทำธุรกิจ

๓. การเซ็นสัญญาทางการค้าภายใต้ข้อตกลงของทั้งสองฝ่าย

๔. การกำหนดเงื่อนไขใน L/C ที่เปิดโดยธนาคารของผู้นำเข้า

๕. การจัดส่งสินค้าทางเรือหรือทางอากาศหลังจากการตรวจสอบ L/C และส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ผู้นำเข้า ได้แก่ B/L, Invoice & Packing List, Certificate of Origin, Certificates of Quality Control เป็นต้น

๖. รับเงินจากธนาคารของผู้ส่งออก

ศิลปะการเจรจาการค้ากับคู่ค้าชาวเวียดนาม

๑. การติดต่อโดยตรง โดยทั่วไปแล้วนักธุรกิจชาวเวียดนาม ไม่นิยมติดต่อธุรกิจทางจดหมายหรือทางแฟกซ์ การติดต่อที่ดีที่สุดคือการเข้าไปพบปะติดต่อเจรจาการค้า และเสนอขายสินค้า การจัดตัวอย่างสินค้า ราคา เงื่อนไข โดยตรง และจะเป็นการไม่สุภาพ และไม่สะดวก หากผู้ส่งออกขอให้ผู้นำเข้าไปพบที่โรงแรม แต่การเชิญรับประทานอาหารเพื่อการเจรจาการค้าจะเป็นที่ยอมรับได้

๒. ควรติดต่อกับผู้บริหารระดับสูงโดยตรงเท่านั้น เช่น ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ที่มีอำนาจตัดสินใจในหน่วยงานต่างๆ เช่น ผู้จัดการฝ่ายขาย ผู้จัดการฝ่ายส่งออก-นำเข้า หากพบระดับเจ้าหน้าที่จะทำให้เสียเวลาในการติดต่อธุรกิจ

๓. การเสนอข้อปฏิบัติพิเศษให้กับลูกค้า เช่น การช่วยเหลือค่าใช้จ่ายการเดินทางได้แก่ บัตรโดยสารเครื่องบิน ค่าที่พัก ค่าอาหาร สำหรับค่าCommission บางครั้งจะเป็นความลับระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อเห็นสัญญา

การนัดหมายเจรจาการค้าในเวียดนาม

๑. สถานที่ในการเจรจาการค้า ไม่ควรจะเป็นที่โรงแรม หลังจากที่จากได้พบปะกันครั้งแรกแล้ว การพบปะครั้งที่สองเพื่อการเจรจาการค้าควรเชิญรับประทานอาหารเย็นที่ภัตตาคาร

๒. วัน และเวลาการนัดหมายควรนัดหมายโดยตรงทางแฟกซ์ ทาง E-Mail กับผู้นำเข้า หรือการติดต่อผ่านสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ที่กรุงฮานอย และโฮจิมินห์ จดหมายการจัดทำนัดหมายควรประกอบด้วย การแนะนำบริษัท และข้อมูลของบริษัท เกี่ยวกับสินค้า ชื่อ และตำแหน่งผู้ส่งออกที่ติดต่อได้ วัตถุประสงค์การเดินทางมาเวียดนาม วัน และเวลาที่ต้องการให้นัดหมาย จดหมายควรจะเดินทางถึงผู้นำเข้าอย่างน้อย ๑ สัปดาห์ ก่อนวันเวลาการนัดหมาย เวลาการทำงานของบริษัทท้องถิ่น จันทร์-เสาร์เช้า (ปิดทำการเสาร์บ่าย และวันอาทิตย์ และวันหยุดราชการ) สถานที่ทำงานโดยทั่วไปจะทำการตั้งแต่ เวลา๐๘.๐๐-๑๑.๐๐ น. และ๑๓.๓๐-๑๖.๓๐ น.

๓. ปัญหาการติดต่อสื่อสาร นักธุรกิจเวียดนามส่วนน้อยที่ใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องตัว ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องจัดเตรียมล่ามสำหรับการเจรจาการค้า ที่เวียดนามจะมีทั้งล่าม ไทย-เวียดนาม และเวียดนาม-อังกฤษ อัตราค่าล่ามจะอยู่ช่วงระหว่าง USD ๓๐-๕๐ ต่อวันขึ้นอยู่กับความชำนาญของล่าม และหากจะใช้นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยโฮจิมินห์เป็นล่ามให้ อัตราค่าล่ามจะอยู่ช่วงระหว่าง USD ๑๕-๒๐ ต่อวัน

๔. ที่พัก และยานพาหนะ ค่าโรงแรมที่พักอยู่ในอัตราระหว่าง USD ๕๐-๖๐ ขึ้นไป สำหรับห้องพักโรงแรม ๕ ดาว USD ๓๐-๔๐ ขึ้นไป สำหรับห้องพักโรงแรม ๓ ดาว USD ๑๕-๒๕ ขึ้นไป สำหรับห้องพักโรงแรมขนาดเล็ก(Mini Hotel) หรือ Guest House ค่าพาหนะในเมือง นักธุรกิจสามารถใช้แท็กซี่มิเตอร์ได้ อัตราค่าเดินทาง USD ๐.๓๕ ต่อ ๑ กิโลเมตร แท็กซี่ส่วนใหญ่จะพูด และฟังภาษาอังกฤษได้เข้าใจ

ส่วนที่ ๒
สรุปผลการศึกษาตุงาน ณ ที่ทำการ
คณะกรรมการการค้าเศรษฐกิจ สภาประชาชน แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กรุงฮานอย

*****

วันศุกร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้เข้าเยี่ยมคารวะรองประธานคณะกรรมการการค้าเศรษฐกิจ สภาประชาชน แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (นายเหงียน วัน ฟุก) ณ ที่ทำการคณะกรรมการการค้าเศรษฐกิจ สภาประชาชน แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

จากนั้น คณะกรรมการได้รับฟังบรรยายสรุปด้านการค้า การลงทุน ปัญหาเศรษฐกิจและการกระตุ้นเศรษฐกิจ และได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

คณะกรรมการการค้าเศรษฐกิจ สภาประชาชน แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม นั้น เป็น ๑ ใน ๑๐ ของคณะกรรมการทั้งหมด โดยแต่ละคณะกรรมการจะมีจำนวนกรรมการทั้งหมด ๓๖ คน ซึ่งมีความแตกต่างกันระหว่างรัฐสภาไทยและรัฐสภาเวียดนาม โดยสมาชิกรัฐสภาของเวียดนาม ประมาณ ๗๕% จะประกอบด้วยบุคคลซึ่งสมัครใจเข้ามาปฏิบัติหน้าที่แบบไม่เต็มเวลา และในแต่ละปีจะมีการประชุม จำนวน ๒ ครั้ง โดยภารกิจของคณะกรรมการเศรษฐกิจนั้น มีหน้าที่ตรวจสอบแผนงานในแต่ละปีทั้งในเรื่องของนโยบายโครงการด้านเศรษฐกิจ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการลงทุน การธนาคารต่าง ๆ นอกจากนั้น ยังต้องติดตามการออกกฎหมายของรัฐบาลและติดตามตรวจสอบการลงทุนในโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลด้วย จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการเศรษฐกิจของเวียดนาม นั้น มีภารกิจที่ค่อนข้างกว้าง เพราะจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่าง ๆ ถึง ๑๐ กระทรวงด้วยกัน โดยการประชุมที่จะเกิดขึ้นในครั้งล่าสุด ซึ่งเป็นการประชุมครั้งที่ ๖ ในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่จะถึงนี้ คณะกรรมการการค้าเศรษฐกิจ สภาประชาชนเวียดนาม จะมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนของกฎหมายธุรกิจ กฎหมายการค้าของประเทศเวียดนาม

การพัฒนาเศรษฐกิจของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม นั้น เริ่มต้นตั้งตั้งแต่ปี ๑๙๙๒ โดยมีการกำหนดนโยบายในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก ซึ่งในปี ๑๙๙๒ นั้น เวียดนามมีการใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งบทบัญญัติและสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญได้เปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างประเทศสามารถเข้ามาลงทุนในประเทศเวียดนามได้ ซึ่งก่อนหน้านั้น การลงทุนในประเทศเวียดนามจะเปิดโอกาสให้เฉพาะนักลงทุนในประเทศเท่านั้น แต่หลังจากปี ๑๙๙๒ เวียดนามมีการสนับสนุนให้นักลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงนักลงทุนจากประเทศไทยเข้ามาลงทุนในเวียดนามมากขึ้น โดยธุรกิจส่วนใหญ่ของ

เวียดนามที่นักลงทุนเข้ามาลงทุนอยู่ในธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม เช่น ธุรกิจการทอผ้า การผลิตรองเท้า และการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น ในส่วนภาคการเกษตรประกอบด้วย การผลิตยางพาราและกาแฟ เป็นต้น โดยการลงทุนประมาณ ๒๕% เป็นการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศ

ในปัจจุบันประเทศเวียดนามมีการสนับสนุนและพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยงบประมาณในการพัฒนาเศรษฐกิจที่รัฐบาลกำหนดนโยบายและตั้งเป้าหมายเอาไว้มีประมาณ ๔๒% ของงบประมาณของประเทศทั้งหมด โดยตั้งเป้าหมายว่าในปี ๒๐๑๐ เศรษฐกิจของเวียดนามจะมี GDP ประมาณ ๗.๕% โดยทั้งนี้การที่จะพัฒนาเศรษฐกิจให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้จำเป็นต้องมีการร่วมมือจากทั้งภาครัฐและเอกชนในการลงทุนด้านต่าง ๆ ซึ่งจะต้องใช้เม็ดเงินมหาศาลเพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้ อาจต้องมีนโยบายลดภาษีให้กับนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนจากต่างประเทศเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้ามาลงทุนในประเทศเวียดนามมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามยังคงให้ความสำคัญในนโยบายด้านการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม และนโยบายในการช่วยเหลือผู้ยากไร้ในประเทศ โดยมีการกำหนดนโยบายเรียนฟรีให้กับนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า ๖ ปี และนักเรียนในถิ่นทุรกันดาร นโยบายการประกันคุณภาพชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ยังมีนโยบายอีกหลาย ๆ นโยบายที่เป็นนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนในถิ่นทุรกันดาร

ในส่วนของความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและประเทศเวียดนาม นั้น ได้มีการประสานความร่วมมือกันในระดับอาเซียนอยู่แล้ว โดยในอนาคตข้างหน้าหวังว่าทั้งไทยและเวียดนามน่าจะมีความร่วมมือในด้านการค้าการลงทุนและการส่งออกข้าวมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดอำนาจต่อรองและความเข้มแข็งของทั้ง ๒ ประเทศ

ประเด็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

- ประเทศไทยและเวียดนาม ควรมีการประสานความสัมพันธ์และร่วมมือกันในการค้าการลงทุน และด้านการส่งออกข้าวโดยผ่านหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวของทั้งสองประเทศ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินงานมากที่สุด

- ควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในระดับทวิภาคีโดยอาจมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลตลอดจนรูปแบบการดำเนินงานในด้านการส่งออกข้าวระหว่างไทยและเวียดนาม

ภาพการสนทนาระหว่างคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร และ
รองประธานคณะกรรมการเศรษฐกิจ สภาประชาชนแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ส่วนที่ ๓

สรุปผลการศึกษาดูงาน ณ บริษัท Vinafood จำกัด กรุงเทพมหานคร

*****

วันศุกร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ
สภาผู้แทนราษฎร ได้เข้าเยี่ยมคารวะผู้บริหารของบริษัท Vinafood จำกัด

จากนั้น คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้รับฟังบรรยายการ
ดำเนินงานของบริษัท สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

บริษัท Vinafood จำกัด ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าประเภทเกษตรกรรมและธุรกิจการส่งออก
ข้าว โดยมีการบริหารจัดการธุรกิจอย่างเป็นระบบ จะเห็นได้ว่าประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม นั้น
เป็นประเทศที่ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคการเกษตรเป็นหลัก ดังนั้น สินค้าที่เป็นหัวใจในการ
ส่งออกของประเทศคือข้าว ซึ่งในปัจจุบันบริษัทมีสำนักงาน ๒ สาขา ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและนครโฮจิมินห์
และเป็นสมาชิกที่ขึ้นตรงกับสมาคมข้าวของประเทศเวียดนาม Vietnam Food Association (VFA) มี
ภารกิจหลักในการดำเนินธุรกิจ คือ ผลักดันและส่งออกข้าวไปสู่ตลาดในต่างประเทศเพื่อหาช่องทางในการ
จัดจำหน่ายสินค้าให้ได้ปริมาณและคุณภาพมากที่สุด

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า เวียดนามมีอุปสรรคในเรื่องของภัยธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อ
ประกอบกรด้านเกษตรกรรมและผลผลิตทางการเกษตร ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่มีคุณภาพและยังเกิด
ความเสียหายต่อพื้นที่การเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น บริษัทจึงได้กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจาก
ภัยธรรมชาติโดยจัดตั้งบริษัทลูกในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อคอยให้ความช่วยเหลือต่อเกษตรกรที่ประสบปัญหา
ดังกล่าวได้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ นอกจากนั้น บริษัทได้กำหนดนโยบายในการผลิต
ข้าวโดยได้มีการจัดสรรเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย ข้าวที่ผลิตไว้เพื่อจำหน่ายและข้าวที่ผลิตไว้เพื่อช่วยเหลือ
ผู้ที่ประสบอุทกภัยและภัยธรรมชาติ อีกทั้งในส่วนของ การควบคุมราคาข้าว นั้น รัฐบาลจะเป็นผู้กำหนด
ราคาที่ใช้จำหน่ายในประเทศ โดยจะมีการประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรและพ่อค้าได้รับทราบเงื่อนไข ราคา
ตลอดจนคุณสมบัติที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้น ซึ่งในการกำหนดราคาของรัฐบาลนั้นจะต้องมีการพิจารณา
ปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และคุณภาพของข้าวในแต่ละพื้นที่ โดยราคาของข้าว
ในแต่ละพื้นที่จะมีราคาที่แตกต่างกัน แต่ทั้งนี้ รัฐบาลของประเทศเวียดนามนั้น ถือว่าอาชีพชาวนาซึ่งเป็น
ผู้ผลิตข้าวเป็นกลุ่มอาชีพที่มีความสำคัญ ดังนั้น จึงมีนโยบายว่าเมื่อชาวนาได้ทำการปลูกข้าวจนผลผลิต
สามารถเก็บเกี่ยวได้แล้ว เมื่อนำมาขายต่อให้กับบริษัทเอกชนหรือรัฐบาลก็ตาม จะต้องมียกเว้นอย่างน้อย
๓๐% เพื่อเป็นการรับประกันว่าการจำหน่ายผลผลิตที่ได้จะไม่ขาดทุนอย่างแน่นอน

โดยที่ผ่านมาราคาข้าวเฉลี่ยของไทยสูงกว่าราคาข้าวเฉลี่ยของเวียดนามมาก ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน มิถุนายน ๒๕๕๒ มูลค่าข้าวไทยมีราคาสูงกว่าข้าวเวียดนามประมาณ ๑๓๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน ซึ่งโดยปกติแล้วข้าวไทยจะมีราคาสูงกว่าข้าวเวียดนามประมาณ ๔๐-๕๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน โดยสถานการณ์ ข้าวของประเทศเวียดนามในปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ ที่คาดการณ์ไว้ เวียดนามจะมีข้าวที่เก็บไว้ในสต็อก ประมาณ ๙๗๔,๐๐๐ ล้านตัน ซึ่งมาจากผลผลิตข้าวทั้งหมด ๒๓,๗๙๕,๐๐๐ ล้านตัน โดยใช้เพื่อการบริโภคในประเทศ ๑๙,๑๕๐,๐๐๐ ล้านตัน เพื่อการส่งออกไปขายยังต่างประเทศ ๕,๐๐๐,๐๐๐ ล้านตัน ทั้งนี้ ในปัจจุบันเวียดนามยังคงต้องนำเข้าข้าวจากต่างประเทศอยู่ โดยคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ นี้ จะมีปริมาณข้าวนำเข้าจากต่างประเทศประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านตัน ในด้านการค้ำหนุนเวียดนามจัดว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกข้าวที่สำคัญของโลก มีการส่งออกข้าวปีละ ๔-๕ ล้านตัน ซึ่งข้าวที่ส่งออกส่วนใหญ่เป็นข้าวขาว ๒๕% รองลงมาเป็นข้าวขาว ๕% ๑๕% และข้าวเหนียว โดยตลาดส่งออกข้าวของเวียดนามที่สำคัญคือ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย กาน่า ไอเวอรีโคสต์ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันเวียดนามได้ส่งออกข้าวไปแล้วประมาณ ๔.๔๙ ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๒ จากปีที่แล้ว และได้ทำสัญญาซื้อขายข้าวแล้วประมาณ ๕.๖ ล้านตัน

ปัจจุบันในประเทศเวียดนามนั้น ชาวนาสามารถทำนาได้โดยไม่ต้องเสียค่าเช่าที่ ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนการผลิตต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ อีกทั้งรัฐบาลยังรับประกันราคาขายว่าต้องได้กำไรอย่างน้อย ๓๐% โดยในอดีตที่ผ่านมาเวียดนามต้องนำเข้าปุ๋ย ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตจากต่างประเทศ แต่ปัจจุบันเวียดนามสามารถผลิตปุ๋ยได้เองประมาณ ๗๐% ของความต้องการทั้งหมดในประเทศ จะเห็นได้ว่าศักยภาพในการผลิตของประเทศเวียดนามนั้นมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาสำคัญของเวียดนามที่เกี่ยวกับข้าวนั้น นอกจากภัยธรรมชาติแล้วเวียดนามยังมีปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรักษาสินค้าซึ่งเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก เพราะเมื่อสามารถผลิตผลผลิตได้จำนวนมากแต่ไม่สามารถเก็บรักษาผลผลิตที่มีคุณภาพไว้จำหน่ายได้ จึงส่งผลให้ปริมาณและยอดการจำหน่ายไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยบริษัทมีความเห็นว่า ถ้าได้มีการประสานความร่วมมือกับประเทศไทยผ่านกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมของเวียดนามไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และกรมส่งเสริมการส่งออกของไทยแล้ว น่าจะทำให้ปัญหาที่เป็นจุดด้อยของการส่งออกข้าวในประเทศเวียดนามได้รับการแก้ไข ซึ่งเห็นว่าความร่วมมือดังกล่าวจะส่งผลดีต่อทั้งประเทศไทยและประเทศเวียดนามในอนาคต

ประเด็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

- ประเทศไทยและประเทศเวียดนามควรมีการประสานความร่วมมือกันในแบบทวิภาคี เพราะจะทำให้การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องการส่งออกข้าวเกิดความรวดเร็วว่าการประสานความร่วมมือผ่านกลุ่มอาเซียน ซึ่งทั้ง ๒ ประเทศ เป็นสมาชิกอยู่

- ควรมีการร่วมมือกันระหว่างไทยและเวียดนามเพื่อที่จะสามารถกำหนดราคาข้าวในตลาดโลก ได้อย่างมีมาตรฐานเพราะทั้งไทยและเวียดนามเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ในตลาดโลก

ประธานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร มอบของที่ระลึกให้แก่
ผู้บริหาร บริษัท VINA FOOD จำกัด

ส่วนที่ ๔
สรุปผลการศึกษาดูงานและรับฟังบรรยายสรุป
ณ สถานเอกอัครราชทูตไทย ประจำกรุงฮานอย
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

*****

วันศุกร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ
สภาผู้แทนราษฎร ได้เข้าเยี่ยมคารวะเอกอัครราชทูตไทย ประจำกรุงฮานอย และคณะ

จากนั้น คณะกรรมการได้รับฟังบรรยายสรุปด้านการค้า การลงทุน ตลอดจนข้อมูลด้านการ
ส่งออกข้าว สรุปได้ดังนี้

๑. การส่งออกข้าวของเวียดนามในปี ๒๕๕๐ ประมาณร้อยละ ๗๐ เป็นข้าวขาวชนิด ๑๕%
และ ๒๕% โดยมีตลาดส่งออกหลักคือ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และคิวบา ในขณะที่ไทยส่งออกข้าวขาวชนิด
ดังกล่าวตามสถิติที่ปรากฏในปี ๒๕๕๑ เพียงร้อยละ ๗.๕ ของยอดรวมการส่งออกข้าวของไทย

๒. ในปี ๒๕๕๐ ไทยส่งออกข้าวชั้นดี (ข้าวหอมมะลิและข้าวขาวชนิด ๑๐๐% และ ๕%)
รวมกันประมาณร้อยละ ๖๓ ของยอดรวม ขณะที่เวียดนามส่งออกข้าวชนิดดังกล่าวรวมกันเพียงร้อยละ
๒๖ เท่านั้น

๓. เมื่อมองในภาพกว้าง ข้าวไทยและข้าวเวียดนามที่อาจมีการแข่งขันกันอยู่บ้างได้แก่ ข้าว
ขาวชนิด ๕% โดยเวียดนามส่งออกร้อยละ ๒๕ ของยอดรวมการส่งออกในปี ๒๕๕๐ ส่วนไทยส่งออกร้อย
ละ ๒๔ ของยอดรวมการส่งออกในปี ๒๕๕๑ โดยตลาดรองรับมีทั้งประเทศในแถบเอเชียและแอฟริกา

๔. ไทยส่งออกข้าวหลากหลายชนิดมากกว่าเวียดนาม โดยเฉพาะข้าวหนึ่งซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๒๘
ของยอดรวมการส่งออกข้าวในปี ๒๕๕๑ ข้าวประเภทนี้ไม่ปรากฏในสถิติว่ามีการส่งออกจากเวียดนาม

๕. ข้อมูลข้างต้น น่าจะได้ข้อสรุปว่า

- ในภาพรวม ไทยและเวียดนาม ผลิตข้าวต่างชนิดกันถึงสามในสี่ของการผลิต
- การส่งออกราว สามในสี่ของการส่งออกทั้งหมดจึงเป็นข้าวต่างชนิด และต่างตลาดกัน
- ข้าวขาวชนิด ๕% อาจมีการแข่งขันกันอยู่บ้าง แต่ก็น่าจะเป็นข้าว ๕% คนละคุณภาพ
- ข้าวชนิด ๕% นี้ ไทยส่งออกไม่ถึงร้อยละ ๒๕ ของการส่งออกทั้งหมด

จากการติดตามรายงานจากแหล่งต่าง ๆ มีข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ ในปีนี้เวียดนามมีการ
นำเข้าข้าวชนิดต่าง ๆ จากไทย ตั้งแต่ข้าวหอมมะลิไปจนถึงปลายข้าวจำนวนไม่น้อย และมีรายงานด้วยว่า
เวียดนามมีความต้องการการบริโภคข้าวในประเทศเพิ่มขึ้น ประกอบกับพื้นที่ในการทำนาลดลงเนื่องจาก
การขยายพื้นที่ในการอุตสาหกรรม

ตลาดส่งออกข้าวของเวียดนามในปี 2547

ปรับปรุงจากข้อมูล USDA Foreign Agricultural Service

ทวีป / ประเทศ ที่นำเข้ามากที่สุด	ปริมาณ (เมตริกตัน)	ชนิดของข้าว							สัดส่วน (%)	
		5%	10%	15%	25%	100%	ข้าวเหนียว	ข้าวหอม		อื่น ๆ
เอเชีย	1,632,213	653,637	46,984	113,934	761,756	680	29,103	10,099	16,020	41.80
ฟิลิปปินส์	666,562	8,782	1775	2,550	650,980	-	2,475	-	-	
อิรัก	348,050	323,050	25,000	-	-	-	-	-	-	
มาเลเซีย	333,307	180,384	4,160	28,236	97,073	-	15,880	6,554	1,020	
อื่น ๆ	284,294									
แอฟริกา	1,434,987	623,522	24,416	311,005	279,549	164,495	-	32,000	-	36.76
ลิเบีย	65,500	65,500	-	-	-	-	-	-	-	
เคนยา	48,030	5,200	-	44,330						
เซเนกัล	36,750	-	-	-	-	36,750	-	-	-	
อื่น ๆ	1,284,707									
อเมริกา	450,252	1,028	-	-	449,224	-	-	-	-	11.53
ยุโรป & CIS	184,399	52,894	78,358	22,300	7,450	3,110	-	3,000	17,287	4.72
รัสเซีย	101,110	44,000	51,110	6,000	-	-	-	-	-	
โปแลนด์	38,450	7,500	7,000	10,500	7,450	3,000	-	3,000	-	
อื่น ๆ	44,839									
ออสเตรเลีย	8,409	4,318	22	-	-	-	-	819	3,250	0.22
ประเทศอื่น ๆ	194,011					9,550	-	-	184,461	4.97
ปริมาณ	3,904,271	1,335,399	149,780	447,239	1,497,979	177,835	29,103	45,918	221,018	100
สัดส่วน	100	34.20	3.84	11.46	38.37	4.6	0.75	1.18	5.6	

ตลาดส่งออกข้าวของเวียดนามในปี 2550 (สี่อันดับแรก)

ประเทศ	ปริมาณ (เมตริกตัน)	ชนิดของข้าว						สัดส่วน (%)
		5%	10%	15%	25%	100%	อื่น ๆ	
ฟิลิปปินส์	1,507,911	32,046	2,294	36,650	1,433,405	1,000	2,516	33.5
อินโดนีเซีย	1,150,494	8,150	2,250	991,968	74,470	500	73,156	25.5
คิวบา	427,040	-	11,040	168,825	247,175	-	-	9.5
มาเลเซีย	293,588	279,638	-	5,852	7,700	-	398	6.5
ประเทศอื่น ๆ	1,127,402	825,910	42,353	114,137	25,739	5,699	113,564	25
ปริมาณ	4,506,435	1,145,744	57,937	1,317,432	1,788,489	7,199	189,634	100
สัดส่วน	100	25.43	1.29	29.23	39.69	0.16	4.2	

จัดทำโดย

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเทพมหานคร

8 กันยายน 2552

ตลาดส่งออกข้าวของไทยในปี 2550 (สิบอันดับแรก)

ทวีป / ภูมิภาค ประเทศที่นำเข้ามากที่สุด	รวม (เมตริกตัน)	สัดส่วน (%)
แอฟริกา	3,922,286	41.04
เบนิน (อันดับ 1)	801,498	
เซเนกัล (อันดับ 2)	680,155	
แอฟริกาใต้ (อันดับ 4)	532,369	
เอเชีย	2,890,639	30.24
จีน (อันดับ 5)	462,152	
อินโดนีเซีย (อันดับ 6)	456,158	
ฟิลิปปินส์ (อันดับ 7)	425,506	
มาเลเซีย (อันดับ 8)	414,028	
ตะวันออกกลาง	1,465,148	15.33
อิหร่าน (อันดับ 3)	615,904	
อิรัก (อันดับ 9)	413,436	
ยุโรป	646,961	6.77
อเมริกา	477,008	4.99
สหรัฐฯ (อันดับ 10)	372,802	
โอเชียเนีย	155,339	1.63
ปริมาณ	9,557,382	100
มูลค่าข้าว (USD)	3,592,000,000	

ระบบฐานข้อมูลฐานการบริหารการค้าข้าว
ตลาดส่งออกข้าวของไทยในปี 2551

ทวีป / ภูมิภาค ประเทศที่นำเข้ามากที่สุด	รวม (เมตริกตัน)	สัดส่วน (%)
แอฟริกา	4,640,393	46.34
ไนจีเรีย (อันดับ 1)	844,322	
เบนิน (อันดับ 2)	703,795	
แอฟริกาใต้ (อันดับ 4)	546,745	
ไอวอรีโคสต์ (อันดับ 6)	527,384	
เซเนกัล (อันดับ 8)	477,850	
เอเชีย	2,473,681	24.71
ฟิลิปปินส์ (อันดับ 3)	599,677	
มาเลเซีย (อันดับ 5)	531,470	
ฮ่องกง (อันดับ 10)	299,333	
ตะวันออกกลาง	1,354,416	13.53
อิรัก (อันดับ 7)	494,653	
ยุโรป	791,969	7.91
อเมริกา	552,563	5.52
สหรัฐฯ (อันดับ 9)	403,813	
โอเชียเนีย	198,013	1.98
ปริมาณ	10,011,035	100
มูลค่าข้าว (USD)	6,112,000,000	

ปริมาณการส่งออกข้าวของไทยในปี 2551

ปรับปรุงจากข้อมูลสหภาพการค้าแห่งประเทศไทย

ประเภท	ข้าวขาว 5%	ข้าวขาว 10%	ข้าวขาว 15%	ข้าวขาว 20-25%	ข้าวขาว 100%	ข้าวเหนียว	ข้าวหอมมะลิ ทุกประเภท	ข้าวขาว 35%ผสม	ข้าวหัก	ข้าวแข็ง	ข้าวกล้อง	ปริมาณ (เมตริกตัน)
ปริมาณ	2,347,092.82	21,363.73	147,351.01	590,103.72	773,540.58	266,386.87	2,499,156.02	15,367.53	419,183.69	2,752,668.48	136,467.49	9,968,681.94
สัดส่วน	23.54	0.21	1.48	5.92	7.76	2.67	25.07	0.15	4.21	27.61	1.37	100

ส่วนที่ ๕
สรุปผลการศึกษาดูงาน ณ ที่ทำการ
คณะกรรมการสภาประชาชนแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม นครโฮจิมินห์

*****

วันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา คณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้เข้าเยี่ยมชมคารวะประธานคณะกรรมการสภาประชาชนแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและคณะ

จากนั้นคณะกรรมการได้รับฟังการบรรยาย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ประธานคณะกรรมการสภาประชาชนแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กล่าวต้อนรับ นายนาพัฒน์ แก้วทอง ประธานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร และคณะ โดยกล่าวถึงความสัมพันธ์ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศไทยว่า ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งนับเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากทั้งประเทศเวียดนามและประเทศไทยต่างมีรูปแบบมองการดำเนินชีวิตที่ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม โดยสินค้าหลักในการส่งออกของประเทศคือข้าว ซึ่งนับว่าเป็นสินค้าเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศก็ว่าได้ ทั้งนี้ ถ้าทั้งไทยและเวียดนามประสานความร่วมมือกันในภาคธุรกิจการส่งออกข้าวน่าจะเป็นนิมิตหมายที่ดีในการช่วยกันพัฒนาทั้งในเรื่องของราคาและคุณภาพในการส่งออกข้าวในอนาคตข้างหน้า

ปัจจุบันราคาข้าวสารและข้าวเปลือกภายในประเทศเวียดนามมีมูลค่าลดลงเนื่องจาก

- ปริมาณข้าวสารและข้าวเปลือกมีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลผลิตจากการเก็บเกี่ยวข้าวตามฤดูกาล มีปริมาณมากส่งผลให้ราคาข้าวในประเทศเวียดนามลดลงตามกลไกของตลาด
- ผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกส่งผลให้เกิดสถานการณ์เงินเฟ้อ และการลดลงของอัตราการขายตัวของเศรษฐกิจในประเทศเวียดนาม

ทั้งนี้ ตามนโยบายของรัฐบาลเวียดนาม นั้น จะเน้นในการส่งเสริมการส่งออกข้าวไปยังตลาดต่างประเทศเป็นหลัก เพื่อเพิ่มรายได้เข้าสู่ประเทศให้มากที่สุด ดังนั้น ในการที่รัฐบาลจะดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายได้นั้น รัฐบาลจึงได้มีการปรับข้อบังคับในการส่งออกข้าว ได้แก่ การยกเลิกการกำหนดราคาข้าวขั้นต่ำในช่วงไตรมาส ๓ ของปี ๒๕๕๑ ถึงปี ๒๕๕๒ และอนุมัติให้ผู้ส่งออกข้าวสามารถกู้เงินไปซื้อข้าวเปลือกได้เพราะปริมาณความต้องการข้าวจากต่างประเทศลดน้อยลง ทำให้ราคาข้าวที่ใช้ในการส่งออกลดลงและปริมาณการสต็อกข้าวมีจำนวนสูงขึ้นตามลำดับ โดยการช่วยเหลือผู้ส่งออกข้าวในเวียดนามนั้น รัฐบาลได้มอบหมายให้ธนาคารแห่งชาติเวียดนามอนุมัติให้ผู้ส่งออกข้าวกู้เงินจากธนาคาร

เพื่อไปใช้ในการซื้อข้าวสำหรับส่งออก แม้จะยังไม่มีการลงทุนในสัญญาซื้อขายข้าวก็ตาม ทั้งนี้จากนโยบายดังกล่าวนี้จะทำให้ชาวนาขายข้าวเปลือกได้ถึง ๔ ล้านตัน ทั้งนี้ ธนาคารแห่งชาติเวียดนามได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมอยู่ที่ร้อยละ ๑๙.๙ ต่อปี จากเดิมร้อยละ ๒๑ ต่อปี ซึ่งถ้าแนวโน้มเศรษฐกิจดีขึ้น อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดโดยธนาคารแห่งชาติเวียดนามอาจจะลดลงเหลือร้อยละ ๑๘.๕ ต่อปี

ประเด็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

- ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ตลอดจนประสานความร่วมมือในเรื่องธุรกิจการส่งออกข้าวโดยผ่านหน่วยงานที่รับผิดชอบของทั้งสองประเทศ เพื่อให้เกิดอำนาจต่อรองทั้งในเรื่องของราคาและมาตรฐานของข้าวในตลาดการส่งออก

- ปัจจุบันประเทศไทยเวียดนามมีนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม ดังนั้น ถ้ามีการประสานความร่วมมืออย่างเป็นทางการระหว่างสองประเทศแล้ว น่าจะทำให้นักลงทุนไทยสนใจและเข้ามาลงทุนในประเทศเวียดนามมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย

ภาพการสนทนาระหว่างคณะกรรมการธิการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร และ
ประธานคณะกรรมการสภาประชาชน แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ส่วนที่ ๖
สรุปผลการศึกษาดูงานและรับฟังบรรยายสรุป
ณ สถานกงสุลใหญ่ นครโฮจิมินห์
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

*****

วันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้เข้าเยี่ยมคารวะท่านกงสุลใหญ่ประจำ ณ นครโฮจิมินห์ โดยมีข้าราชการไทย ประจำสถานกงสุล ณ นครโฮจิมินห์ ให้การต้อนรับ

จากนั้น คณะกรรมการได้รับฟังการบรรยาย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นประเทศที่ปัจจุบันมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะการขยายตัวด้านการผลิตและการส่งออกที่ค่อนข้างสูง นอกจากนั้น การเข้าเป็นสมาชิก WTO ของเวียดนาม นับเป็นโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ของทั้งเวียดนามและผู้ที่สนใจจะเข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนาม ได้มีการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจการลงทุนและการคมนาคม เพื่อเป็นการรองรับการลงทุนที่มาจากในประเทศและต่างประเทศ โดยงบประมาณของประเทศส่วนใหญ่ถูกใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและการคมนาคมในประเทศ

ในด้านการส่งออกข้าวนั้น เวียดนามจัดเป็นคู่แข่งที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยมาก เพราะมีปริมาณการผลิตสูงในยอดต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าประเทศไทย ซึ่งนับว่าเป็นคู่แข่งที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งนี้เวียดนามยังเสียเปรียบไทยในด้านของคุณภาพ ตลอดจนการเก็บรักษาสินค้าให้มีคุณภาพในการส่งออกไปยังตลาดผู้บริโภค นอกจากนั้น การที่ประเทศเวียดนามต้องประสบกับปัญหาภัยธรรมชาติอยู่เป็นประจำนั้น ย่อมส่งผลให้ผลผลิตข้าวที่ได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้งในเรื่องของคุณภาพและปริมาณในการผลิต ส่งผลให้ประเทศไทยยังคงได้เปรียบจากปัจจัยดังกล่าวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ข้อมูลสถานการณ์การค้าโลก ข้าวไทยและข้าวเวียดนาม
สำหรับคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร

สถานการณ์ข้าวโลก ปี ๒๕๕๑/๒๕๕๒

หน่วย : ล้านตันข้าวสาร

ปีการผลิต	สต็อกต้นปี	ผลผลิต	การบริโภค	การค้า	สต็อกปลายปี
๒๕๕๐/๕๑	๗๕.๑๐	๔๓๓.๓๙	๔๒๘.๒๕	๒๙.๖๔	๘๐.๒๕
๒๕๕๑/๕๒	๘๐.๒๕	๔๔๔.๘๕	๔๓๖.๓๙	๒๗.๘๕	๘๘.๗๑
%	๖.๘๖	๒.๖๔	๑.๙๐	-๖.๐๔	๑๐.๕๔

ที่มา : กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA)

- กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวโลกในปี ๒๕๕๑/๕๒ จะมีประมาณ ๔๔๔.๘๕ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีการผลิต ๒๕๕๐/๕๑ ร้อยละ ๒.๖๔ ในขณะที่การบริโภคข้าวโลกจะมีปริมาณ ๔๓๖.๓๙ ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๐/๕๑ ร้อยละ ๑.๙๐ สต็อกข้าวโลกต้นปีจะมีประมาณ ๘๐.๒๕ ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๖.๘๖ สต็อกข้าวโลกปลายปีจะมีประมาณ ๘๘.๗๑ ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๐/๕๑ ร้อยละ ๑๐.๕๔

- กระทรวงเกษตรของสหรัฐฯ (USDA) คาดว่าการค้าข้าวโลกในปี ๒๕๕๑/๕๒ มีแนวโน้มลดลงเหลือ ๒๗.๘๕ ล้านตัน ลดลงร้อยละ ๖.๐๔ จากปี ๒๕๕๐/๕๑ ที่มีปริมาณ ๒๙.๖๔ ล้านตัน ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะวิกฤตทางการเงินของโลกที่ทำให้ประเทศผู้นำเข้าข้าวหลายประเทศเลือกที่จะนำเข้าข้าวเพื่อตอบสนองความต้องการในระยะสั้น การนำเข้าข้าวเพื่อเพิ่มสต็อกข้าวในประเทศมีไม่มากนัก

- เนื่องจากปริมาณน้ำฝนที่ต่ำกว่าปริมาณเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๒๙ ทำให้พื้นที่เพาะปลูกข้าวในขณะนี้ของอินเดียลดลงประมาณ ๕.๗ ล้านเฮคตาร์ (๓๕.๖๓ ล้านไร่) ซึ่งอาจส่งผลให้ผลผลิตข้าวของอินเดียในปี ๒๕๕๒/๕๓ มีแนวโน้มลดลงประมาณ ๑๐ ล้านตัน

สถานการณ์ข้าวไทยปี ๒๕๕๑/๕๒

หน่วย : ล้านตันข้าวสาร

ปีการผลิต	สต็อกต้นปี	ผลผลิต	การบริโภค	การค้า	สต็อกปลายปี
๒๕๕๐/๕๑	๓.๖๑	๒๑.๑๙	๑๑.๑๐	๑๐.๐๒	๓.๖๙
๒๕๕๑/๕๒	๓.๖๙	๒๐.๘๙	๑๑.๑๔	๘.๕	๔.๙๔
%	๒.๒	-๑.๔	๐.๔	-๑๕.๒	๓๓.๙

- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ประมาณการผลผลิตข้าวในปี ๒๕๕๑/๕๒ จะมีประมาณ ๓๑.๖๕ ล้านตันข้าวเปลือก (๒๐.๘๙ ล้านตันข้าวสาร) แยกเป็นข้าวนาปี ๒๓.๒๔ ล้านตันข้าวเปลือก (๑๕.๓๔ ล้านตันข้าวสาร) และข้าวนาปรัง ๘.๔๒ ล้านตันข้าวเปลือก (๕.๕๕ ล้านตันข้าวสาร) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผลผลิตข้าวโดยรวมลดลงร้อยละ ๑.๔

ความสามารถในการส่งออกข้าวของไทย

- ในช่วง ๗ เดือน (ม.ค.-ก.ค.) ของปี ๒๕๕๒ การส่งออกข้าวของไทยมีปริมาณลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว โดยเฉพาะข้าวขาวซึ่งมีสัดส่วนการส่งออกร้อยละ ๒๔ ของปริมาณการส่งออกข้าวทั้งหมด ลดลงจากสัดส่วนการส่งออกเฉลี่ยในปี ๒๕๔๙-๒๕๕๑ ที่ปริมาณร้อยละ ๓๔ และจากสัดส่วนการส่งออกในช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๕๑ ที่ร้อยละ ๔๕ เนื่องจากราคาข้าวของไทย มีราคาสูงเมื่อเทียบกับราคาข้าวของเวียดนามและสหรัฐอเมริกา ประเทศผู้นำเข้าข้าวขาวที่สำคัญของไทย เช่น ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย จึงได้หันไปนำเข้าข้าวขาวจากเวียดนามเพิ่มมากขึ้น

- อย่างไรก็ตามการส่งออกข้าวหนึ่งของไทยมีปริมาณเพิ่มขึ้น โดยมีสัดส่วนการส่งออกร้อยละ ๒๘ ของปริมาณการส่งออกข้าวทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากสัดส่วนการส่งออกเฉลี่ยในปี ๒๕๔๙-๒๕๕๑ ที่ประมาณร้อยละ ๒๔ และจากสัดส่วนการส่งออกในช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๕๑ ที่ร้อยละ ๒๒ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่อินเดียซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวหนึ่งที่สำคัญยังคงมีมาตรการห้ามส่งออกข้าว

- ตลาดส่งออกข้าวที่สำคัญของไทยแยกตามภูมิภาค คือ แอฟริกา (๒.๗๘ ล้านตัน) เอเชีย (๐.๙๓๐ ล้านตัน) ตะวันออกกลาง (๐.๖๑๖ ล้านตัน) ยุโรป (๐.๓๒๑ ล้านตัน) อเมริกา (๐.๓๑๙ ล้านตัน) โอเชียเนีย (๐.๑๑๐ ล้านตัน)

- ตลาดส่งออกข้าวที่สำคัญของไทยแยกตามประเทศ คือ ไนจีเรีย (๐.๖๒๒ ล้านตัน) แอฟริกาใต้ (๐.๓๙๒ ล้านตัน) ไควเวอรีโคสต์ (๐.๓๔๖ ล้านตัน) เซเนกัล (๐.๓๓๒ ล้านตัน) เบนิน (๐.๓๐๔ ล้านตัน) สหภาพยุโรป (๐.๒๘๑ ล้านตัน) สหรัฐอเมริกา (๐.๒๖๕ ล้านตัน) อิรัก (๐.๒๓๒ ล้านตัน) ญี่ปุ่น (๐.๑๘๔ ล้านตัน) ฮองกง (๐.๑๕๗ ล้านตัน)

- ประเภทข้าวส่งออกที่สำคัญ คือ ข้าวหอมมะลิไทย (ร้อยละ ๓๑) ข้าวหนึ่ง (ร้อยละ ๓๐) และข้าวขาว (ร้อยละ ๒๔) ปลายข้าว (ร้อยละ ๖) ข้าวเหนียว (ร้อยละ ๕)

ราคาข้าวเฉลี่ยในช่วยเดือนเมษายน ๒๕๕๒ - ๒ กันยายน ๒๕๕๒

- ที่ผ่านมาราคาข้าวเฉลี่ยของไทยสูงกว่าราคาข้าวเฉลี่ยของเวียดนามมาก โดยตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ ข้าวไทยมีราคาสูงกว่าเวียดนามประมาณ ๑๓๐ เหรียญสหรัฐฯ/ตัน ซึ่งโดยปกติข้าวไทยจะมีราคาสูงกว่าข้าวเวียดนามประมาณ ๔๐-๕๐ เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน

แนวโน้มและเป้าหมายการส่งออกข้าว

- ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม - ๔ กันยายน ๒๕๕๒ ไทยส่งออกข้าวแล้ว ๕.๘๘ ล้านตัน มูลค่า ๓,๓๔๔ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ ๑๑๕,๖๐๑ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีปริมาณ ๗.๗๙ ล้านตัน มูลค่า ๔,๗๕๕ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ ๑๕๓,๖๔๕ ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ ๒๔.๕๖ และ ๒๙.๖๖ และ ๒๔.๗๖ ของปริมาณและมูลค่าตามลำดับ แต่เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีปริมาณ ๕.๔๐ ล้านตัน มูลค่า ๒,๐๑๖ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ ๗๐,๑๙๔ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๘๗ และ ๖๕.๘๗ ของปริมาณและมูลค่าตามลำดับ

- คาดว่าในปี ๒๕๕๒ ไทยจะสามารถส่งออกข้าวได้ประมาณ ๘.๕๐-๘.๖๖ ล้านตัน มูลค่า ๔,๕๕๐-๔,๕๙๐ ล้านเหรียญสหรัฐ

- ปัจจัยสนับสนุนการส่งออกข้าวของไทยในปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ คือการที่อินเดียยังคงมาตรการห้ามส่งออกข้าว Non-basmati (รวมข้าวหนึ่ง) ทำให้ไทยสามารถส่งออกข้าวได้ดีขึ้น

นโยบายการแข่งขันเพื่อการขยายการส่งออกข้าว

- เน้นการส่งออกข้าวที่มีคุณภาพดีและราคาสูง ไม่แข่งขันด้านราคา
- จัดกิจกรรมส่งเสริมและขยายตลาดข้าวไทยอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการรักษา

ผลประโยชน์ของประเทศในระยะยาวโดยเฉพาะการเจรจาแก้ปัญหาอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้าวไทยเพื่อให้ตลาดมีความรู้ความเข้าใจในการบริโภคข้าวไทยมากขึ้นโดยเฉพาะข้าวหอมมะลิไทยที่ต้องการยกระดับให้เป็นข้าวพรีเมียมโดยเฉพาะตลาดที่มีศักยภาพในการขยายตลาดเพื่อรักษาและขยายตลาดส่งออกข้าวไทย

สถานการณ์ข้าวของเวียดนาม

หน่วย : ล้านตัน

ปี	สต็อกต้นปี	ผลผลิต	การบริโภค	การส่งออก	การนำเข้า	สต็อกปลายปี
๒๕๔๘/ ๔๙	๑,๒๙๒,๐๐๐	๒๒,๗๗๒,๐๐๐	๑๘,๓๙๒,๐๐๐	๔,๗๐๕,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๑,๓๑๗,๐๐๐
๒๕๔๙/ ๕๐	๑,๓๑๗,๐๐๐	๒๒,๙๒๒,๐๐๐	๑๘,๗๗๕,๐๐๐	๔,๕๒๒,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๑,๓๙๒,๐๐๐
๒๕๕๐/ ๕๑	๑,๓๙๒,๐๐๐	๒๔,๓๗๕,๐๐๐	๑๙,๔๐๐,๐๐๐	๔,๖๔๙,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒,๐๑๘,๐๐๐
๒๕๕๑/ ๕๒	๒,๐๑๘,๐๐๐	๒๓,๗๐๖,๐๐๐	๑๙,๑๕๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๙๗๔,๐๐๐
๒๕๕๒/ ๕๓	๙๗๔,๐๐๐	๒๓,๗๙๕,๐๐๐	๑๙,๑๕๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๑,๐๑๙,๐๐๐

ที่มา : กระทรวงเกษตรของสหรัฐฯ

การผลิต

- เวียดนามมีพื้นที่ผลิตข้าวประมาณ ๗.๒๙ ล้านเฮกเตอร์ (๔๕.๕๖ ล้านไร่) ผลผลิตเฉลี่ย ๗๙๐ กก.ต่อไร่ ผลผลิตข้าวทั้งหมดประมาณ ๓๕-๓๖ ล้านตันข้าวเปลือก (๒๓.๑๐-๒๓.๗๖ ล้านตันข้าวสาร)
- ผลผลิตส่วนใหญ่เพื่อการบริโภคภายในประเทศคิดเป็นร้อยละ ๘๐ ส่งออกประมาณร้อยละ ๒๐
- ในปี ๒๕๕๒/๕๓ คาดว่าจะมีผลผลิตประมาณ ๓๖.๐๕ ล้านตันข้าวเปลือก (๒๓.๘๐ ล้านตันข้าวสาร)

การบริโภค

- ความต้องการบริโภคข้าวในปี ๒๕๕๑/๒๕๕๒ มีปริมาณ ๑๙.๑๕ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๕๐/๒๕๕๑ ที่มีปริมาณ ๑๙.๔๐ ล้านตัน และคาดว่าในปี ๒๕๕๒/๒๕๕๓ จะมีปริมาณ ๑๙.๑๕ ล้านตัน
- อัตราการบริโภคข้าวอยู่ที่ ๑๕๐ กก.ต่อคนต่อปี โดยมีการนำข้าวไปใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อาหารสัตว์และเบียร์ ทำให้ความต้องการใช้ในอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น

การค้า

- เวียดนามเป็นประเทศผู้ส่งออกข้าวที่สำคัญของโลก ส่งออกข้าวปีละ ๔-๕ ล้านตัน ข้าวที่ส่งออกส่วนใหญ่เป็นข้าวขาว ๒๕% รองลงมาเป็นข้าวขาว ๕% ๑๕% และข้าวเหนียว
- ตลาดส่งออกข้าวของเวียดนามที่สำคัญ คือ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย กาน่า ไต้หวัน โคลด์ เป็นต้น
- คาดว่าเวียดนามจะสามารถส่งออกข้าวในปี ๒๕๕๒ ได้สูงเป็นประวัติการณ์ถึง ๖ ล้านตัน โดยในช่วง ๘ เดือนแรกของปีนี้ เวียดนามได้ส่งออกข้าวไปแล้วประมาณ ๔.๔๙ ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๒ จากปีที่แล้ว และได้ทำสัญญาซื้อขายข้าวแล้ว ๕.๖ ล้านตัน

คณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ร่วมถ่ายภาพและมอบของที่ระลึก
แด่กงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์

ส่วนที่ ๗
ประโยชน์ที่ได้รับจากการเดินทางไปศึกษาดูงาน

*****

จากการที่คณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการค้า การลงทุน และการกระตุ้นเศรษฐกิจ ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ระหว่างวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ นั้น ทำให้คณะกรรมการฯ ได้รับทราบแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจนโยบายในด้านการส่งออกข้าว รวมถึงแนวทางการดำเนินธุรกิจระหว่างไทยกับเวียดนามด้วย ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ทำให้ได้รับทราบถึงสภาวะเศรษฐกิจของประเทศเวียดนาม รวมถึงมาตรการในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเวียดนาม ส่งผลให้เห็นช่องทางในการเข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนาม

๒. แผนการกระตุ้นเศรษฐกิจตลอดจนนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของเวียดนาม เป็นโอกาสสำคัญทางธุรกิจที่ไม่ใช่เฉพาะนักลงทุนในประเทศเท่านั้น แต่ยังเป็นโอกาสของบริษัทและนักลงทุนต่างชาติที่สามารถขยายการลงทุนในด้านสินค้าและบริการที่เชื่อมโยงกับภาคส่วนต่าง ๆ ของเวียดนาม อาทิเช่น นโยบายการพัฒนาศักยภาพด้านอุตสาหกรรมและการคมนาคม เป็นต้น

๓. ได้รับทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหาและอุปสรรคในการส่งออกข้าวของประเทศเวียดนามว่ามีทิศทางอย่างไรเพื่อสามารถนำมาปรับใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ ตลอดจนประสานความร่วมมือกันระหว่างประเทศไทยและประเทศเวียดนามในธุรกิจการส่งออกข้าวได้

๔. สามารถนำนโยบายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ตลอดจนการพัฒนากการส่งออกข้าวที่เป็นประโยชน์กลับมาประยุกต์ใช้กับนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทยได้

ส่วนที่ ๘
กำหนดการและรายชื่อคณะเดินทาง

*****

ตามที่คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้รับอนุมัติจากประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้เดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีกำหนดการเดินทางดังนี้

วันศุกร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ (กรุงเทพ – ฮานอย)

เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา	- คณะพร้อมกัน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ อาคารผู้โดยสารขาออก (ระหว่างประเทศ) เคาน์เตอร์สายการบินไทย อักษร B
เวลา ๐๗.๕๐ นาฬิกา	- ออกเดินทางจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยสายการบินไทย เที่ยวบิน TG๖๘๒
เวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา	- เดินทางถึงท่าอากาศยานโนยไบ กรุงฮานอย ผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมือง
เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา	- รับประทานอาหารกลางวัน
เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา	- ออกเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองฮานอยและเข้าโรงแรมที่พัก
เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา	- ศึกษาดูงาน ณ ที่ทำการคณะกรรมการเศรษฐกิจ สภาประชาชน แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา	- ออกออกเดินทางไปยังสถานที่ในการศึกษาดูงาน กลุ่มธุรกิจการส่งออกข้าว ณ กรุงฮานอย
เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา	- ศึกษาดูงานและเลี้ยงรับรองกลุ่มธุรกิจการส่งออกข้าว บริษัท Vina Food จำกัด ณ กรุงฮานอย
เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา	- เยี่ยมคารวะ เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงฮานอย และรับฟังบรรยายเกี่ยวกับสภาพ เศรษฐกิจ ในปัจจุบัน และการกระตุ้นเศรษฐกิจภายใต้วิกฤต เศรษฐกิจโลก
เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา	- เดินทางกลับเข้าโรงแรมที่พัก

วันเสาร์ที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๒ (ฮานอย)

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางไปยังย่านธุรกิจการค้า ณ กรุงฮานอย

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- เยี่ยมชมย่านธุรกิจการค้า ณ กรุงฮานอย

เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

- เยี่ยมชมย่านธุรกิจการค้า ณ กรุงฮานอย

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเย็น และเข้าโรงแรมที่พัก

วันอาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๒ (ฮานอย – ดานัง – ไฮจิมีนห์)

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางไปยังท่าอากาศยานกรุงฮานอย

เวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา

- ออกเดินทางจากกรุงฮานอยไปยังเมืองดานัง

โดยสายการบินเวียดนามแอร์ไลน์ เที่ยวบิน VN๓๑๕

เวลา ๑๑.๒๐ นาฬิกา

- เดินทางถึงท่าอากาศยานเมืองดานัง เดินทางโดย

รถโค้ช เข้าสู่ตัวเมืองดานัง

เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

- เยี่ยมชมกลุ่มธุรกิจท่าเรือ ณ เมืองดานัง

เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางไปยังท่าอากาศยานเมืองดานัง

รับประทานอาหารเย็น

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

- เดินทางถึงท่าอากาศยานเมืองดานัง

เวลา ๑๙.๕๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางจากเมืองดานังไปยังนครไฮจิมีนห์

โดยสายการบินเวียดนามแอร์ไลน์ เที่ยวบิน VN๓๒๙

เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา

- เดินทางถึงท่าอากาศยานไฮจิมีนห์

เข้าสู่ตัวเมืองไฮจิมีนห์โดยรถโค้ชปรับอากาศ

และเข้าโรงแรมที่พัก

วันจันทร์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ (ไฮจิมีนห์)

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางเยี่ยมชมแหล่งธุรกิจการค้า

ณ นครไฮจิมีนห์

เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

- เยี่ยมชมแหล่งธุรกิจการค้า ณ นครไฮจิมีนห์

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเย็น และเข้าโรงแรมที่พัก

วันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ (โฮจิมินห์ – กรุงเทพฯ)

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- เยี่ยมชมแหล่งธุรกิจการค้า ณ เมืองโฮจิมินห์

เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

- ศึกษาดูงาน ณ ที่ทำการคณะกรรมการสภาประชาชน
แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

- เยี่ยมคารวะ ท่านกงสุลไทย ณ นครโฮจิมินห์
และรับฟังบรรยายเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
และการกระตุ้นเศรษฐกิจภายใต้วิกฤตเศรษฐกิจโลก

เวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางไปยังท่าอากาศยานโฮจิมินห์

เวลา ๒๐.๕๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางกลับสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
โดยสารการบินไทย เที่ยวบิน TG๖๘๘

เวลา ๒๒.๑๕ นาฬิกา

- คณะเดินทางถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
โดยสวัสดิภาพ

หมายเหตุ กำหนดการเดินทางอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

ส่วนที่ ๙
ภาคผนวก
สรุปการค้าระหว่างประเทศของไทย
เดือนสิงหาคม และในช่วงมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๒

---

๑. การส่งออก

๑.๑ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งออกมูลค่า ๔๔๘,๖๒๙.๖ ล้านบาท ลดลงจากเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ร้อยละ ๑๖.๘ แต่เพิ่มขึ้นจากเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมาร้อยละ ๒.๕ เมื่อคิดเป็นเงินเหรียญสหรัฐ มีมูลค่า ๑๓,๒๘๐.๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ร้อยละ ๑๘.๔ แต่เพิ่มขึ้นจากเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมาร้อยละ ๒.๙

๑.๒ ในช่วงมกราคม - สิงหาคม ปี ๒๕๕๒ ส่งออกมูลค่า ๓,๒๕๙,๔๒๖.๘ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๑๘.๑ และเมื่อคิดเป็นเงินเหรียญสหรัฐ ส่งออกมูลค่า ๙๔,๓๙๖.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๒๓.๑

๒. การนำเข้า

๒.๑ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ นำเข้ามูลค่า ๓๘๒,๖๔๓.๔ ล้านบาท ลดลงจากเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ร้อยละ ๓๑.๕ และลดลงจากเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมาร้อยละ ๘.๖ เมื่อคิดเป็นเงินเหรียญสหรัฐ นำเข้ามูลค่า ๑๑,๒๐๑.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ร้อยละ ๓๒.๘ และลดลงจากเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมาร้อยละ ๘.๒

๒.๒ ในช่วงมกราคม - สิงหาคม ปี ๒๕๕๒ นำเข้ามูลค่า ๒,๘๑๒,๖๐๑.๙ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี ๒๕๕๑ ร้อยละ ๓๐.๔ และเมื่อคิดเป็นเงินเหรียญสหรัฐ นำเข้ามูลค่า ๘๐,๖๑๙.๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ ๓๔.๖

๓. ดุลการค้า

๓.๑ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า ๖๕,๙๘๖.๒ ล้านบาท เปลี่ยนจากเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ขาดดุลการค้ามูลค่า ๑๘,๙๓๓.๑ ล้านบาท และเมื่อคิดเป็นเงินเหรียญสหรัฐ ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า ๒,๐๗๙.๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เปลี่ยนจากเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ขาดดุลการค้ามูลค่า ๔๐๐.๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

๓.๒ ในช่วงมกราคม - สิงหาคม ปี ๒๕๕๒ ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า ๔๔๖,๘๒๔.๙ ล้านบาท เปลี่ยนจากช่วงเดียวกันของปี ๒๕๕๑ ที่ขาดดุลการค้ามูลค่า ๖๐,๕๖๘.๐ ล้านบาท และเมื่อคิดเป็นเงินเหรียญสหรัฐ ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า ๑๓,๗๗๖.๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เปลี่ยนจากช่วงเดียวกันของปี ๒๕๕๑ ที่ขาดดุลการค้ามูลค่า ๕๓๔.๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

หมายเหตุ : ข้อมูล ปี ๒๕๕๑ , ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลเบื้องต้น

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
๑๗ กันยายน ๒๕๕๒

สถานการณ์ข้าวของเวียดนาม (๑ ม.ค. ๒๕๕๑ - ๑๕ ต.ค. ๒๕๕๑)

๑.ปริมาณการผลิตข้าว (รายงานของวันที่ ๑๕ ต.ค. ๒๕๕๑)

	ช่วงเดียวกันปีที่แล้ว ('๐๐๐ เฮกตาร์)	ปีนี้ ('๐๐๐ เฮกตาร์)	เปรียบเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ กับปีที่แล้ว (%)
๑.ปริมาณการปลูกข้าวช่วง ฤดูหนาว	๑,๘๕๖.๕	๑,๘๙๙.๒	๑๐๒.๙
ภาคเหนือ	๑,๑๖๒.๓	๑,๑๘๗.๙	๑๐๒.๒
ภาคใต้	๖๘๔.๒	๗๑๑.๒	๑๐๓.๙
๒.ปริมาณการเก็บเกี่ยวข้าว ช่วงฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูใบไม้ร่วง - ฤดูหนาว			
ภาคเหนือ	๑,๙๑๐.๓	๒,๒๒๘.๗	๑๑๖.๗
ภาคใต้	๑๓๓.๙	๑๖๑.๑	๑๒๐.๓
	๑,๗๗๖.๔	๒,๐๖๗.๖	๑๑๖.๔
๓. ปริมาณการการเก็บ เกี่ยวข้าวช่วงฤดูหนาว	๗๖๓.๒	๕๙๗.๙	๗๘.๓

ที่มา กรมสถิติแห่งชาติเวียดนาม

ช่วงวันที่ ๑๕ ต.ค. ๒๕๕๑ นาข้าวในช่วงฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ จังหวัดภาคเหนือของเวียดนามเก็บเกี่ยวได้ ๕๙๗.๙ พัน เฮกตาร์ เพิ่มขึ้น ๗๘.๓๗ เปอร์เซ็นต์ ของช่วงระยะเดียวกันของปีที่แล้ว ปริมาณการผลิตเฉลี่ย ๔.๘๘๐ กิโลกรัม/ เฮกตาร์ คาดว่าจะเก็บเกี่ยวได้อีก ๑.๘ ล้านตันข้าวจากฤดูที่ ๓ ในเดือนพฤศจิกายนนี้ เท่ากับผลการผลิตของช่วงระยะเดียวกันของปีที่แล้ว

รัฐบาลเวียดนามได้ปรับผลการผลิตข้าวเปลือกปีนี้เป็น ๒.๗% หลังจากช่วงฤดูหนาว-ใบไม้ร่วงและฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งเก็บเกี่ยวได้ ๒๙.๖ ล้านตัน ทั้งนี้ทำให้ผลการผลิตเพิ่มขึ้น ๘.๘% เทียบกับช่วงระยะเดียวกันปีที่แล้ว ผลผลิตคาดว่าจะได้ ๓๗.๖ ล้านตันปีนี้

พยากรณ์ว่าผลการผลิตข้าวของประเทศเวียดนามจะเพิ่มขึ้น ๗.๒% เท่ากับ ๓๘.๖๐๐ ล้านตันในปี ๒๕๕๒

มูลค่าการนำเข้า-ส่งออก ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ (มกราคม - สิงหาคม)

เดือน	๒๕๕๑						๒๕๕๒						อัตราการขยายตัว					
	ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า		ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า		ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า	
	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)	(ล้านบาท)	(ล้าน US\$)
มกราคม	๔๗๗,๒๗๗.๒	๑๕,๒๖๗.๐	๔๗๗,๖๐๕.๘	๑๕,๖๑๓.๙	-๑๖,๕๐๗.๖	-๓๔๕.๐	๓๖๐,๑๑๗.๗	๑๐,๕๙๖.๐	๓๖๖,๒๕๑.๕	๙,๑๑๘.๘	๔๓๘,๘๗๖.๒	๑,๓๗๗.๒	-๒๙.๖	-๒๖.๕	-๓๖.๐	-๓๗.๖	-	-
กุมภาพันธ์	๕๓๕,๕๕๓.๘	๑๓,๒๓๕.๗	๕๕๕,๕๖๕.๑	๑๓,๖๗๕.๒	-๑๙,๐๑๑.๓	-๕๙๐.๕	๕๐๖,๙๙๐.๑	๑๑,๗๓๕.๖	๕๖๕,๙๖๕.๕	๘,๑๕๘.๘	๑๒๑,๐๒๕.๖	๓,๕๗๖.๘	-๖.๖	-๑๑.๓	-๓๗.๑	-๕๐.๓	-	-
มีนาคม	๕๘๕,๕๕๒.๑	๑๕,๐๑๘.๖	๕๗๙,๙๖๖.๐	๑๕,๕๗๕.๑	๙,๕๖๖.๐	๕๘๕.๕	๕๙๐,๗๙๒.๕	๑๑,๕๕๕.๖	๖๓๕,๗๐๖.๐	๙,๕๕๕.๙	๗๐,๐๗๖.๕	๖,๑๐๐.๗	-๑๖.๖	-๒๓.๑	-๒๙.๗	-๓๕.๑	๖๓๓.๐	๓๗๒.๖
ม.ค. - มี.ค.	๑,๓๙๘,๑๐๓.๐	๔๓,๕๑๖.๓	๑,๓๙๘,๑๐๓.๐	๔๓,๖๖๔.๓	-๒๕,๕๖๗.๓	-๓๕๐.๐	๑,๑๖๗,๙๐๐.๓	๓๓,๗๘๗.๒	๑,๒๖๖,๙๐๐.๐	๓๓,๗๘๗.๒	๑๒๖,๗๖๖.๕	๑๓,๕๗๖.๖	-๑๖.๖	-๒๐.๕	-๓๕.๖	-๓๗.๖	-	-
						**						**	-๑๑.๕	-๑๖.๖	-๓๖.๕	-๓๓.๕	-	-
เมษายน	๕๓๘,๑๕๕.๒	๑๕,๑๐๖.๗	๕๓๘,๗๕๑.๙	๑๕,๕๕๖.๙	-๕๖,๕๙๗.๗	-๑,๓๓๖.๒	๓๖๗,๖๑๗.๖	๑๐,๕๒๘.๙	๓๕๐,๒๘๘.๘	๙,๘๓๓.๙	๑๗,๓๓๕.๘	๕๙๕.๐	-๑๖.๑	-๒๖.๑	-๒๗.๗	-๓๖.๓	-	-
พฤษภาคม	๕๗๖,๑๒๖.๐	๑๕,๘๘๑.๑	๕๗๗,๕๕๕.๙	๑๕,๑๖๘.๙	๕๘,๖๗๑.๗	๑,๗๑๒.๒	๕๑๑,๕๘๗.๖	๑๑,๖๕๖.๕	๖๓๐,๐๗๑.๗	๙,๒๕๖.๙	๘๑,๕๗๗.๙	๒,๕๐๕.๐	-๑๗.๐	-๒๖.๖	-๒๖.๒	-๓๕.๗	๖๗.๕	๔๐.๕
มิถุนายน	๕๓๐,๕๐๐.๙	๑๖,๖๕๑.๐	๕๓๑,๖๖๗.๒	๑๖,๑๑๒.๗	๑๑,๘๗๑.๗	๕๓๘.๓	๕๒๑,๘๕๒.๐	๑๒,๓๓๕.๖	๖๓๕,๑๓๐.๑	๑๑,๓๗๗.๙	๒๗,๗๐๑.๙	๙๓๖.๖	-๒๐.๕	-๒๕.๙	-๒๕.๐	-๒๕.๓	๑๓๕.๑	๗๕.๐
เม.ย. - มิ.ย.	๑,๕๖๘,๗๘๑.๑	๔๖,๖๘๘.๘	๑,๕๖๘,๗๘๑.๑	๔๕,๗๖๕.๕	๑๓,๓๐๗.๗	๑,๒๐๑,๐๘๙.๒	๓๙,๕๑๗.๙	๑,๐๗๗,๕๕๑.๖	๑,๑๖๖,๕๕๑.๖	๑๒๖,๕๕๕.๖	๑,๕๖๖.๖	-๑๗.๐	-๒๖.๖	-๒๕.๙	-๒๕.๓	๘๑๐.๐	-๕๖.๖	๓๓๐.๖
						**						**	๒.๕	๑.๙	๑๕.๗	๑๕.๐	-๕๖.๖	-๕๕.๖
กรกฎาคม	๕๗๕,๒๘๒.๓	๑๗,๓๖๙.๖	๖๐๕,๘๖๖.๐	๑๘,๐๗๗.๓	-๒๙,๕๘๓.๗	-๗๐๗.๗	๕๗๗,๘๕๗.๗	๑๒,๗๖๘.๒	๕๑๘,๕๕๕.๙	๑๒,๒๐๖.๒	๑๙,๓๑๑.๘	๗๐๖.๐	-๒๓.๙	-๒๕.๗	-๓๐.๘	-๓๖.๕	-	-
สิงหาคม	๕๓๙,๕๘๕.๙	๑๖,๖๖๙.๒	๕๕๕,๕๑๑.๐	๑๖,๖๖๙.๒	-๑๘,๙๓๓.๐	-๕๐๐.๐	๕๔๘,๖๖๙.๖	๑๓,๒๘๐.๙	๖๓๖,๖๕๕.๙	๑๑,๖๐๑.๕	๖๕,๙๘๖.๑	๒,๐๗๗.๕	-๑๖.๘	-๑๘.๕	-๓๑.๕	-	-	
กันยายน	๕๕๙,๗๗๑.๑	๑๖,๖๙๕.๘	๕๕๖,๕๙๗.๓	๑๕,๗๓๖.๓	๑๓,๐๓๖.๙	๕๕๙.๕	๕๕๙,๗๗๑.๑	๑๖,๖๙๕.๘	๕๕๖,๕๙๗.๓	๑๕,๗๓๖.๓	๕๕๙.๕	-	-	-	-	-	-	
ก.ค. - ก.ย.	๑,๖๖๘,๗๕๐.๓	๔๙,๙๘๘.๖	๑,๖๖๘,๗๕๐.๓	๔๙,๙๘๘.๖	-๑๘,๙๓๓.๐	-๕๕๙.๕	๑,๖๖๘,๗๕๐.๓	๑๖,๖๙๕.๘	๑,๖๖๘,๗๕๐.๓	๑๖,๖๙๕.๘	๕๕๙.๕	-	-	-	-	-	-	
						**						**						
ตุลาคม	๕๑๖,๕๘๓.๖	๑๕,๖๖๗.๐	๕๑๐,๗๕๗.๖	๑๕,๘๖๕.๕	-๒๙,๒๗๓.๐	-๕๕๘.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
พฤศจิกายน	๕๐๖,๖๕๒.๙	๑๑,๘๐๘.๐	๕๑๐,๕๗๘.๖	๑๑,๐๗๒.๕	-๕๗,๘๗๖.๗	-๑,๒๖๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ธันวาคม	๕๐๕,๓๐๐.๒	๑๑,๖๐๕.๕	๕๐๖,๒๗๖.๘	๑๑,๖๕๕.๗	๘,๐๒๓.๕	๖๕๗.๘	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ค.ค. - ธ.ค.	๑,๑๒๓,๕๖๖.๗	๓๘,๖๗๗.๕	๑,๑๒๓,๕๖๖.๗	๓๘,๖๗๗.๕	-๖,๐๗๖.๓	-๑๕๗๖.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
						**						**						
รวม (ม.ค.- ส.ค.)	๕,๘๕๑,๑๗๑.๑	๑๗๗,๗๗๕.๒	๕,๘๕๑,๑๗๑.๑	๑๗๗,๗๗๕.๒	-๑๑๑,๑๑๑.๑	-๑,๕๕๕.๑												
รวม (ม.ค.- ธ.ค.)	๑,๙๗๗,๗๕๑.๓	๑๖๖,๗๗๗.๙	๑,๙๗๗,๗๕๑.๓	๑๖๖,๗๗๗.๙	-๕๕๕.๕	-๖๐,๕๖๕.๐	๑,๒๕๗,๗๕๑.๗	๓๙,๑๗๖.๒	๒,๕๑๖,๖๐๖.๐	๘๐,๖๑๗.๙	๕๖๖,๖๖๕.๕	๑๑,๗๗๖.๖	-๑๘.๑	-๒๓.๑	-๓๐.๕	-๓๕.๖	-	-

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ราคาข้าวสารและข้าวเปลือกภายในประเทศเวียดนาม

ราคาข้าวสารและข้าวเปลือกไตรมาสที่ ๓ ของเวียดนามลดลงเนื่องจาก

- ปริมาณข้าวสารและข้าวเปลือกเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลการเก็บเกี่ยวข้าวช่วงฤดูร้อน-ฤดูใบไม้ผลิ และ ช่วงฤดูใบไม้ผลิ - ฤดูหนาว
- การส่งออกข้าวเริ่มขึ้นใหม่ หลังจากที่รัฐบาลได้ยกเลิกการระงับการส่งออกข้าวเพื่อป้องกันไม่ให้ข้าวขาดตลาด
- ผลกระทบจากสถานการณ์เงินเฟ้อและความลดลงของอัตราขยายตัวเศรษฐกิจของเวียดนาม

พยากรณ์ว่าราคาข้าวสารและข้าวเปลือกของเวียดนามจะลดลงในไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๕๑

ราคาตลาดข้าวสารและข้าวเปลือกในเวียดนาม (ไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๕๑)

หน่วย : ดอลลาร์/กิโลกรัม *** อัตราแลกเปลี่ยน ๑ USD = ๑๖,๗๕๐ ดอลลาร์ (ณ วันที่ ๓๐ ต.ค. ๒๕๕๑)

ข้าวสาร/ข้าวเปลือก	ไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๕๑	เปรียบเทียบกับไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๕๑	เปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๐	ตลาด
ข้าวสารธรรมดา	๙๙๕๔	-๗.๔๓%	๗๖.๖๓%	นครโฮจิมินห์
ข้าวหัก ๒๕%	๕๗๕๘	-๑๖.๗๑%	-	จังหวัดอานยาง
ข้าวหัก ๕%	๕๑๒	-๑๖.๐๗%	๖๓.๙๒%	ทั่วประเทศ
ข้าวหัก ๑๕%	๖๐๐๐	-๑๘.๕๖%	-	จังหวัดเตียนยาง
ข้าวเปลือก	๔๙๖๗	-๓.๓๓%	๔๙.๐๖%	เมืองดานัง

ที่มา agroinfo.gov.vn ตุลาคม ๒๕๕๑

ปริมาณข้าวสารส่งออก

ปริมาณข้าวสารที่ส่งออก ปี ๒๕๕๐ และตั้งแต่ ๐๑ ม.ค. ๒๕๕๑ ถึง ๓๑ ต.ค. ๒๕๕๑ (พันตัน และ ล้านเหรียญสหรัฐ)

	๒๕๕๐		ตุลาคม ๒๕๕๑		๐๑ ม.ค. ๕๑- ๓๑ ต.ค. ๕๑	
	ปริมาณ ('๐๐๐ ตัน)	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐ)	ปริมาณ ('๐๐๐ ตัน)	มูลค่า(ล้านเหรียญสหรัฐ)	ปริมาณ ('๐๐๐ ตัน)	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐ)
ข้าวสารที่ส่งออก	๔๕๐๐	๑๔๕๔	๐.๓๕๐	๐.๑๖๕	๔.๐๘๖	๒.๖๑๑

ที่มา กรมสถิติแห่งชาติเวียดนาม

ตั้งแต่ต้นเดือน กรกฎาคม ๒๕๕๑ รัฐบาลเวียดนามให้นักธุรกิจสามารถส่งออกข้าวต่อโดยตั้ง เป้าหมายการส่งออกข้าวประมาณ ๓.๕ ล้านตันในสิ้นเดือนกันยายนนี้ รัฐบาลเวียดนามได้ตั้งเป้าหมายสำหรับการส่งออกข้าวใน ๙ เดือนแรกปี ๒๕๕๑ คือ ๓.๕ ล้านตัน

ณ สิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๑ เวียดนามได้ส่งออกข้าว ๔.๐๘๖ ล้านตันข้าว เท่ากับ ๒.๖๑๑ พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเท่ากับ ๙๓% สำหรับปริมาณและ ๑๘๓.๔% สำหรับมูลค่าเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว

จุดเน้นของนโยบายเรื่องข้าวไตรมาสสุดท้ายปี ๒๕๕๑ ของเวียดนาม

ตามแผนการของรัฐบาล เวียดนามตั้งใจจะส่งเสริมการส่งออกข้าวในไตรมาสสุดท้ายของปี ๒๕๕๑ คาดว่าจะส่งออกข้าว ได้ ๒ เท่าในไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๕๑ เพื่อบรรลุเป้าหมายการส่งออก ๔.๕ ล้านตัน

เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของปีนี้ รัฐบาลได้ปรับข้อบังคับในการส่งออกข้าว ได้แก่ การยกเลิกกำหนดราคาข้าวขั้นต่ำ(Floor Price) ในช่วงไตรมาส ๓ ของปี ๒๕๕๑ ถึงปี ๒๕๕๒ (เดือน ก.พ. ๒๕๕๒) และอนุมัติให้ผู้ส่งออกข้าวกู้เงินซื้อข้าวเปลือกเพราะความต้องการจากต่างประเทศซึ่งลดน้อยลง ราคาข้าวส่งออกลดลง และการสต็อกข้าวเพิ่มขึ้น นับถึงปัจจุบันนี้ ผู้ส่งออกข้าวเวียดนามได้เซ็นสัญญาส่งออกประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ - ๗๐๐,๐๐๐ ตันซึ่งได้บรรลุเป้าหมาย ๑ ล้านตันปี ๒๕๕๑

จุดเน้นของแผนการเรื่องข้าวปี ๒๕๕๒ ของเวียดนาม

แม้ว่าผลการผลิตข้าวของเวียดนามได้พยากรณ์ว่าจะสูงขึ้นในปี ๒๕๕๒ แต่รัฐบาลยังไม่มีแผนตั้งเป้าหมายการส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีความต้องการสต็อกข้าวมากขึ้น เป้าหมายการส่งออกข้าวได้ตั้งไว้ประมาณ ๔.๕ ล้านตันต่อปีจนถึงปี ๒๕๕๓ หรืออาจจะถึงปี ๒๕๕๔ รัฐบาลอาจจะเพิ่มการสต็อกข้าวเพื่อจะใช้ในกรณีสภาพอากาศไม่ดี มีพายุซึ่งทำความเสียหายแก่การเพาะปลูกข้าว

๔. ราคาข้าวเพื่อการส่งออก รายสัปดาห์

ราคาส่งออกข้าวสาร ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

หน่วย เหยียดสหรัฐ / ตัน

	ข้าวหัก ๕%	ข้าวหัก ๑๐%	ข้าวหัก ๑๕%	ข้าวหัก ๒๕%
๐๗ ต.ค. ๒๕๕๐	๓๑๗.๔	๓๑๑.๘	๓๐๘.๙	๒๙๙
๑๔ ต.ค. ๒๕๕๐	๓๑๙	๓๑๒	๓๐๙.๔	๒๙๙
๒๑ ต.ค. ๒๕๕๐	๓๒๐	๓๑๕	๓๑๐	๓๐๐
๒๘ ต.ค. ๒๕๕๐	๓๒๐	๓๑๕	๓๑๐	๓๐๐
๐๔ พ.ย. ๒๕๕๐	๓๒๒	๓๒๐	๓๑๔	๓๐๐
๑๑ พ.ย. ๒๕๕๐	๓๒๒.๕	๓๒๐.๕	๓๑๕	๓๐๕
๑๘ พ.ย. ๒๕๕๐	๓๒๕.๕	๓๒๒.๕	๓๑๓.๕	๓๐๖
๒๕ พ.ย. ๒๕๕๐	๓๒๗.๕	๓๒๖.๕	๓๑๙.๕	๓๑๒.๕
๐๒ ธ.ค. ๒๕๕๐	๓๒๒.๕	๓๒๗.๕	๓๒๒.๕	๓๒๒.๕
๐๙ ธ.ค. ๒๕๕๐	๓๒๓	๓๒๘	๓๒๓	๓๒๒.๕
๑๖ ธ.ค. ๒๕๕๐	๓๕๕	๓๔๕	๓๓๕	๓๒๗
๒๓ ธ.ค. ๒๕๕๐	๓๕๘	๓๔๗.๕	๓๓๕	๓๓๐
๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๐	๓๕๕	๓๕๐	๓๓๕	๓๔๐
๐๖ ม.ค. ๒๕๕๑	๓๕๕	๓๔๕	๓๓๕	๓๒๗.๕
๑๓ ม.ค. ๒๕๕๑	๓๕๕	๓๔๕	๓๓๕	๓๒๗.๕
๒๐ ม.ค. ๒๕๕๑	๓๕๕	๓๔๕	๓๓๕	๓๒๗.๕
๒๗ ม.ค. ๒๕๕๑	๓๗๑	๓๔๕	๓๓๕	๓๒๗.๕
๐๓ ก.พ. ๒๕๕๑	๓๙๕	๓๘๗	๓๘๒	๓๗๕
๑๐ ก.พ. ๒๕๕๑	๔๐๕	๔๐๐	๓๙๕	๓๘๒
๑๗ ก.พ. ๒๕๕๑	๔๕๐	๔๖๕	๓๙๕	๔๓๐
๐๓ มี.ค. ๒๕๕๑	๔๖๒	๔๓๙	๔๓๔	๔๔๒
๐๙ มี.ค. ๒๕๕๑	๔๗๐	๔๖๕	๔๖๐	๔๕๐
๑๖ มี.ค. ๒๕๕๑	๕๕๐	๕๔๐	๕๓๐	๕๒๐
๒๓ มี.ค. ๒๕๕๑	๖๑๐	๕๙๐	๕๗๐	๕๖๐
๓๐ มี.ค. ๒๕๕๑	๗๐๐	๖๘๐	๖๕๐	๖๓๐
๐๖ เม.ย. ๒๕๕๑	๗๐๐	๖๘๐	๖๕๐	๖๓๐

ราคาส่งออกข้าวเฉลี่ยเป็น ๒๒๐ เหรียญสหรัฐต่อตันนับถึงปัจจุบันนี้ เพิ่มขึ้นเกือบ ๒ เท่า เทียบกับราคาส่งออกข้าวเฉลี่ยเป็น ๓๒๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน ๙ เดือนแรกปี ๒๕๕๐

เพื่อความปลอดภัยทางด้านภาษีในประเทศ ตั้งแต่เดือน ส.ค. ๒๕๕๑ รัฐบาลเวียดนาม มีนโยบายภาษีสำหรับเรื่องการส่งออกข้าว ทั้งนี้ระดับราคาที่ตองจ่ายภาษีคือ ๖๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน อย่างไรก็ตาม นโยบายนี้ยังไม่ได้ใช้เนื่องจากผู้นำเข้าข้าวหนีจ่ายภาษีโดยเซ็นสัญญาที่มีมูลค่าต่ำกว่า ๖๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน ปัจจุบันนี้ สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) ขอเสนอขึ้นราคาเหล่านี้ถึง ๘๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน

ในวันที่ ๑๔ ส.ค. ๒๕๕๑ กระทรวงการคลังออกคำสั่งเลขที่ ๙๔๑๗ ได้ตั้งระดับราคาที่ต้องจ่ายภาษีถึง ๘๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน ทั้งนี้ผู้ส่งออกข้าวทั่วประเทศไม่ต้องเสียภาษีเนื่องจากราคาส่งออกข้าวยังต่ำกว่า ๖๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน

พยากรณ์ว่าราคาส่งออกข้าวของเวียดนามไม่สามารถจะถึง ๘๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน จนถึงสิ้นปี ๒๕๕๑ ดังนั้นการส่งออกข้าวจะไม่ได้รับผลกระทบจากนโยบายภาษีส่งออกข้าวและราคาข้าวในประเทศคาดว่าจะเพิ่มขึ้น

เนื่องจากการถอยลงของตลาดข้าวของโลก ในสิ้นเดือน ต.ค. ๒๕๕๑ กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าได้ส่งหนังสือถึงกระทรวงการคลังขอให้หยุดใช้นโยบายภาษีส่งออกข้าวเพื่ออุดหนุนผู้ส่งออกข้าว

๕. ผลกระทบต่อการเกษตรจากกรณีน้ำท่วมที่ภาคเหนือของเวียดนาม

จากกรณีฝนตกหนักในเวียดนามตั้งแต่เข้า ๓๐ ต.ค.๕๑ ถึง ๒ พ.ย.๕๑ ได้สร้างความเสียหายแก่การเกษตรของจังหวัดภาคเหนือที่เวียดนาม พื้นที่การเกษตรถูกทำลายกว่า ๑๘๒,๙๓๘ เฮกตาร์ และพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกว่า ๒๔๐,๐๐๐ เฮกตาร์จมน้ำ ได้แก่ ๕๐๐๐๐ เฮกตาร์ข้าวนาถู น้ำท่วม ที่กรุงฮานอย ๑๕๐๐๐ เฮกตาร์ข้าวนาถูหนาวที่จังหวัดฮานาม ๗๔๘ เฮกตาร์ข้าว พักและผลไม้อื่น ๆ ที่จังหวัดกลางเซิน และ ๔๗๓๐ เฮกตาร์ข้าวและพักที่จังหวัดบักนินห์ ซึ่งรัฐบาลเวียดนามและกรุงฮานอยพยายามอุดหนุนแก้ไขปัญหาและมีการช่วยเหลือเกษตรกร

๖. สิงคโปร์นำเข้าข้าวเวียดนาม

บริษัท FairPrice บริษัทค้าปลีกรายใหญ่ของสิงคโปร์ ได้ตัดสินใจนำเข้าข้าวเวียดนาม หลังจากพบว่าข้าวเวียดนามออร์ยและสมราคา ซึ่งโดยปกติสิงคโปร์จะนำเข้าข้าวไทยแต่เป็นเพราะราคาข้าวที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้ผู้บริโภคต้องเปลี่ยนแปลงการบริโภคหันมาใช้ข้าวเวียดนาม ซึ่งมีคุณภาพดีเช่นกัน แต่ราคาถูกกว่า ทั้งนี้ จากกการเปิดเผยของสำนักงานการค้าเวียดนามสิงคโปร์ว่า ข้าวเวียดนามประเภท

AAA ที่ขายในสิงคโปร์ ราคาขาย ๖ เหรียญสิงคโปร์ ต่อ ๕ กก. ถูกกว่าข้าวไทย ๗๐ เซนต์ แม้ว่าปัจจุบัน ราคาข้าวจะลดลงแล้ว แต่สิงคโปร์ได้ซื้อข้าวเวียดนาม คิดเป็นมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๓๐ เทียบกับช่วง เดียวกันของปีที่แล้ว

๗. ธนาคารแห่งชาติเวียดนามอนุมัติให้ผู้ส่งออกข้าวกู้เงิน

ธนาคารแห่งชาติเวียดนาม (SBV) ได้ลงนามเอกสารทางการเมื่อ ๑๑ ส.ค.๕๑ อนุมัติให้ ผู้ส่งออกข้าวกู้เงินเพื่อซื้อข้าวสำหรับส่งออก แม้จะยังไม่มีการเซ็นสัญญาซื้อข้าวก็ตาม ซึ่งจะช่วยให้ ชาวนาขายข้าวเปลือกได้ ๔ ล้านตัน ทั้งนี้ จากรายงาน ๑๓ จังหวัดบริเวณปากแม่น้ำโขง (Cuu Long Delta) มีปริมาณข้าวที่รอจำหน่ายประมาณ ๔ ล้านตัน แต่ราคาข้าวเปลือกในปัจจุบันเพียงตันละ ๒๔๒-๒๗๒ ดอลลาร์สหรัฐ (ขณะที่เมื่อ มิถุนายน ๒๕๕๑ ราคาข้าวเปลือกตันละ ๓๖๓ เหรียญสหรัฐ)

ทั้งนี้ ธนาคารกำหนดให้คิดอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมอยู่ที่ร้อยละ ๑๙.๙ ต่อปี จากเดิม ร้อยละ ๒๑ ซึ่งถ้าเศรษฐกิจดีขึ้น อัตราดอกเบี้ยอาจจะลดลงเหลือร้อยละ ๑๘.๕

ในวันเดียวกัน ธนาคารเพื่อการลงทุนและการพัฒนาของเวียดนาม (BIVD) ได้เพิ่มวงเงินกู้ ให้กับ Cuu Long Delta ในการช่วยเหลือชาวนา ตามคำเรียกร้องของ นายกรัฐมนตรีเวียดนาม และ ธนาคารแห่งชาติเวียดนาม โดยเพิ่มจาก ๙๓.๗๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็น ๑๕๖.๒๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในระยะเวลา ๓ เดือน อัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ ๑๙.๕ ต่อปี

๘. บริษัทอาหารเริ่มซื้อข้าว ภายหลังการสั่งการจาก นายกรัฐมนตรีเวียดนาม

นาย Truong Thanh Phong ประธานสมาคมอาหารเวียดนาม แถลงเมื่อ ๑๐ ส.ค.๕๑ ว่าหลังจาก นายเหวียน เติน สุง นายกรัฐมนตรีเวียดนาม ได้เรียกร้องให้ช่วยเหลือชาวนา เนื่องจากราคา ข้าวตกต่ำชาวนาไม่สามารถขายข้าวได้ โดยขอให้บริษัทอาหารซื้อข้าวในราคายุติธรรม และให้ชาวนาได้ กำไรอย่างน้อยร้อยละ ๔๐ นั้น

นาย Phong กล่าวว่ ทางสมาคมฯ กำหนดจะซื้อข้าว ๗๐๐,๐๐๐ ตัน ในโอกาสแรก นอกจากนี้ บริษัท Tien Giang Food Co. โดย นาย Nguyen Anh Phong รอง ผู้อำนวยการ กล่าวว่ จะซื้อข้าวจากชาวนาจำนวน ๔๐,๐๐๐ ตัน เช่นกัน ทั้งนี้ สมาคมฯ ได้ขอให้บริษัทอาหารต่าง ๆ ซื้อข้าวเปลือกไม่ต่ำกว่าราคาภิโกรมละ ๕,๐๐๐ ด่ง เพื่อให้ชาวนาเวียดนามได้กำไร

อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการปลูกข้าวเวียดนาม ประมาณราคาต้นทุนข้าวเปลือกต่อ ๑ กิโลกรัม อยู่ที่ระหว่าง ๒,๔๐๐-๕,๓๐๐ ด่ง หากบริษัทอาหารต่างๆซื้อข้าว ๕,๐๐๐ ด่ง ต่อ๑ กิโลกรัม จะทำให้ชาวนาได้กำไรเพียงร้อยละ ๓๔ ไม่ใช่ร้อยละ๔๐ ตามที่ นายกรัฐมนตรีสั่งการ

๙. นายกรัฐมนตรีเวียดนาม เเร่งให้ความช่วยเหลือราคาข้าวแก่เกษตรกร

ในระหว่างการประชุมเพื่อหามาตรการส่งเสริมการขายข้าวนาปรังบริเวณสามเหลี่ยมแม่น้ำโขงเมื่อ ๗ ส.ค.๕๑ นายเวียน เติน สุง นายกรัฐมนตรีเวียดนาม ขอให้หน่วยงานที่รับผิดชอบกำหนดมาตรการเร่งด่วนช่วยเหลือราคาข้าวแก่เกษตรกรให้ได้กำไรร้อยละ ๔๐ โดยให้มีการส่งมอบข้าวจำนวน ๓.๖ ล้านตันตามสัญญาของเดือน ส.ค.-ก.ย.๕๑ ทั้งนี้รัฐบาลเวียดนามวางแผนส่งออกข้าว ๔ - ๔.๕ ล้านตันแต่สามารถทำสัญญาขายข้าวส่งออกได้เพียง ๓.๖ ล้านตันดังกล่าว (ก.ค.๕๑ สามารถส่งออกได้ ๒.๘ ล้านตัน) จึงต้องเร่งการซื้อข้าวจากเกษตรกร ให้เพียงพอต่อการส่งออกข้าวให้ได้ตามกำหนด

แหล่งที่มาของข้อมูล

๑. กรมสถิติแห่งชาติเวียดนาม (General Statistics Office Of Vietnam ก.ย. ๒๕๕๑)
๒. กระทรวงเกษตรและพัฒนามชนบทของเวียดนาม -
(Ministry of Agriculture and Rural Development (weekly report))
๓. สมาคมอาหารของเวียดนาม (Vietnam Food Association reports)
๔. Vietnam News Newspaper
๕. ฐานข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร สำนักงานข้าวกรองฯ และสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเทพมหานคร

ที่มา สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร พฤศจิกายน ๒๕๕๑

จัดทำโดย

๑. นายรัฐปสันน์ พันธุลี วิทยากร ๕
  ๒. นางสาวมณฑิตา โทศล เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓
- กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายละเอียดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาดูงาน
ของคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ
ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
ระหว่างวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึง วันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒

*****

คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้รับอนุมัติจากประธานสภาผู้แทนราษฎรให้
เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาดูงาน จำนวนเงินทั้งสิ้น ๘๕๐,๔๘๐ บาท ดังนี้

๑)ค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน	๑๔๖,๕๐๐	บาท
๒)ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง	๑๑๕,๕๐๐	บาท
๓)ค่าเช่าที่พัก	๒๐๘,๐๐๐	บาท
๔)ค่ารับรอง	๒๐๐,๐๐๐	บาท
๕)ค่าใช้จ่ายอื่น	๒๐๘,๔๗๓.๒๕	บาท

- ค่าพาหนะภายในประเทศของต่างประเทศ (๒๐๐,๐๐๐ บาท)

- ค่าของขวัญ (๘,๔๗๓.๒๕ บาท)

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

๘๕๐,๔๗๓.๒๕ บาท

๒.คณะเดินทาง ๑๐ คน ประกอบด้วย กรรมการ จำนวน ๕ คน ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
จำนวน ๑ คน เลขานุการประจำคณะกรรมการ จำนวน ๒ คน และข้าราชการรัฐสภาสามัญ จำนวน ๒ คน
ร่วมเดินทางไปศึกษาดูงาน

(นายบรรพตน์ แก้วทอง)

ประธานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ

กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๕๖

โทรสาร ๐๒๒๔๔ ๒๖๕๕